Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 885
Vineri 19 octombrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

În aceste zile pe ogoare. Semănatul grîului la gospodăria colectivă din comuna Urzicuța, raionul Băilești, regiunea Oltenia.

Au terminat însămînțările

Membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, avînd sprijinul mecanizatorilor din brigăzile a 8-a și a 9-a ale S.M.T.-ului din localitate, au terminat însămînțările de toamnă la data de 15 octombrie, cu 5 zile înainte de termenul stabilit. Au fost semănate 1.016 hectare cu grîu, 130 hectare cu secară masă-verde, 20 hectare cu secară pentru boabe și 70 hectare cu orz.

Terenul în care s-a însămînțat grîul a fost arat la peste 30 de cm adîncime, după bune plante premergătoare, discuit și tăvălugit, și fertilizat pe aproape 300 de hectare. S-a folosit numai sămînță din soiuri de mare productivitate, norma de semănat s-a stabilit diferențiat, în funcție de solul întrebuințat, fertilitatea solului, valoarea culturală a semințelor și data semănatului.

La executarea însămînțărilor s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Iordache Olteanu, Dumitru Cristea, Gheorghe M. Stancu, Dobre Stancu, precum și tractoriștii Radu Dinu, Vasile Simion, Ion Piticu, Gheorghe Z. Nicolae și Modest Brătășteanu.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

Plantarea de toamnă a pomilor

Prof. TEODOR BORDEIANU
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., precum și Plenara C.C. din 30 iunie—1 iulie 1961 au trasat sarcina ca pînă în anul 1965 să se planteze peste 80.000 ha cu livezi, pentru ca suprafața totală a acestora să se extindă la 300.000 ha. În același timp trebuie să se îmbunătățească raportul între specii în așa fel ca din numărul total de pomi mărul și părul să reprezinte peste 32 la sută, cireșul, vișinul, caisul și piersicul să facă la un loc circa 17 la sută, iar prunul să scadă la 43 la sută.

Potrivit sarcinilor trasate, plantarea pomilor trebuie să se facă în bazinele pomicole importante, unde există o tradiție și o experiență îndelungată, unde producătorii sînt formați ca buni pomicultori, iar condițiile sînt cele mai prielnice pentru obținerea de fructe de calitate superioară.

Urmînd această linie, cultura pomilor se extinde mai mult în zona dealurilor unde se folosesc terenurile în pantă, care se organizează și se amenajează în terase în așa fel ca să permită mecanizarea principalelor lucrări de întreținere a plantațiilor.

Extinderea plantațiilor de pomi în zona dealurilor prezintă avantajul că pune în valoare suprafețe mari de terenuri care astăzi nu dau rentabilitatea necesară fiind cultivate cu cereale.

Cultura pomilor în aceste regiuni are și un rol social important, întrucît creează mari posibilități de folosire a brațelor de muncă, iar prin veniturile realizate contribuie la ridicarea nivelului de trai al populației.

O altă trăsătură caracteristică foarte importantă în dezvoltarea pomiculturii de la noi, în epoca actuală, constituie concentrarea acțiunii respective și crearea unor plantații masive pe suprafețe mari. Ca exemplu pot servi plantațiile multor gospodării agricole de stat întinse pe sute de hectare: G.A.S. Apold din raionul Sighișoara are o plantație de 462 ha, G.A.S. Miciurin din raionul Bistrița cu o plantație de 786 ha.

Cel mai bun exemplu în această privință l-a dat însă regiunea Argeș care în ultimii trei ani a plantat în gospodăriile agricole colective din cîteva centre plantații masive de pomi pe suprafața de circa 27.000 ha.

În același timp la stațiunile experimentale pomicole ale I.C.H.V.: Bicești, Bistrița, Cluj, Fălticeni, Geoagiu, Tg. Jiu, Voinești și altele, precum și în numeroase gospodării agricole de stat se extind pe suprafețe din ce în ce mai mari plantațiile de meri și peri pitici, pe portaltoi vegetativi, care asigură intrarea mai din timpuriu pe rod a pomilor, producții mai mari la unitatea de suprafață, fructe de calitate superioară, precum și ușurință în aplicarea mecanizată a lucrărilor agrotehnice.

În cadrul planului de extindere a livezilor se va planta un număr mare de pomi și în această toamnă. În această privință subliniem faptul că condițiile de climă și sol de la noi, particularitățile biologice ale speciilor pomicole, precum și factorii de ordin economic pledează pentru executarea din toamnă a acestei lucrări. Perioada plantării de toamnă, care în cele mai multe regiuni de la noi începe în luna octombrie, asigură umiditatea atmosferică și cea din sol, necesară pentru plantarea și prinderea pomilor.

Plantarea din toamnă a pomilor se recomandă și pentru motivul că rădăcinile pomilor continuă să crească pînă ce îngheață pămîntul. Ca urmare, din momentul plantării pomilor și pînă la începutul gerului, rănile de pe rădăcini se vindecă, iar uneori încep să crească și rădăcini noi.

(Continuare în pag. 4-a)

FRUNTAȘI LA ÎNSĂMÎNȚĂRI

Situată în inima Bărăganului, gospodăria agricolă de stat Perișoru a realizat an de an producții bogate de grîu și porumb. În vară, combinerii gospodăriei au strîns în medie 3.004 kg grîu la hectar.

— Roditor cernoziomul gospodăriei noastre — obișnuiește să spună directorul gospodăriei, tovarășul Cocoșilă Marin. Roditor, dar cu o condiție: să-l lucrezi așa cum scrie la carte.

Credincios acestei idei, izvorîtă dintr-o bogată experiență practică, directorul gospodăriei de stat Perișoru, precum și ceilalți membri ai consiliului, îndrumați și sprijiniți zi de zi de către organizația de partid, au imprimat în rîndurile întregului colectiv o atitudine de preocupare permanentă pentru calitatea lucrărilor agrotehnice.

În toamna aceasta gospodăria a avut de însămînțat 3.000 ha cu grîu pe care le-a însămînțat pînă în ziua de 17 octombrie, adică cu 3 zile înainte de termenul fixat.

S-ar putea crede că ritmul lucrărilor a fost zorit peste măsură, că tractoarele au lucrat cu o viteză mai mare decît cea admisă. Nici vorbă de așa ceva.

Semănatul s-a terminat repede datorită folosirii depline a capacității utilajului și mai ales datorită faptului că mecanizatorii au lucrat în două schimburi, pregătind terenul în schimbul de noapte. Comunistul Mușat Ștefan, tinerii Neagu Tudor, Dumitru Nicolae, Budileanu Zamfir și mulți alții, și-au cîștigat prin vrednicia dovedită cinstea de a figura în primele rînduri pe panoul fruntașilor în întrecerea socialistă.

Terenul a fost discuit de 2-3 ori, iar apoi tăvălugit de 2-3 ori. Dacă totuși, inginerul desemnat de conducerea gospodăriei să recepționeze lucrarea, constata că patul germinativ încă nu era de calitatea dorită, parcela respectivă nu primea avizul „Bun pentru semănat" și se continua lucrarea de mărunțire a bulgărilor și pregătire a terenului. Puține au fost cazurile cînd vreun brigadier a suferit o asemenea rușine.

Fertilizarea a mers aproape în pas cu pregătirea terenului. Pe mai bine de 70 la sută din suprafață au fost încorporate cîte 300-400 kg îngrășăminte chimice la hectar, diferențiat în funcție de planta premergătoare, solul cultivat și gradul de fertilitate naturală a solului.

Reglarea cu pricepere a semănătorilor, verificarea lor în timpul funcționării, executarea semănatului în rînduri drepte, fără greșuri și la adîncimea de 7-8 cm. constituie chezășia realizării densității optime de plante la m.p.

Este greu de apreciat care dintre brigăzi a lucrat cel mai bine. În orice caz, nimeni din gospodărie nu a tăgăduit că, pe bună dreptate, sînt considerate fruntașe brigăzile conduse de Lădaru Aurel, Sava Virgil și Mușat Ion.

Calitatea lucrărilor de însămînțare și încadrarea lor în epoca optimă constituie o temelie strașnică pentru viitoarea recoltă de cereale păioase a gospodăriei agricole de stat Perișoru.

M. PANDREA

1620 hectare cu grîu

In această toamnă, membrii gospodăriei colective „8 Mai" din comuna Săveni, raionul Fetești, au avut de însămînțat 1620 ha. cu grîu. Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, ei au reușit să însămînțeze zilnic cîte 80 de hectare. Astfel, în seara zilei de 16 octombrie 1961, ei au terminat de semănat întreaga suprafață planificată.

In muncile de toamnă și în mod deosebit la însămînțări, s-au evidențiat membrii brigăzilor conduse de Ion Ursache și Gh. Siroc, care au fost mereu în fruntea întrecerii, făcînd totodată lucrări de bună calitate.

D. LAURENȚIU
corespondent

VIZITA ÎN INDIA A SOLILOR POPORULUI ROMÎN

Aspect de la vizita solilor poporului romîn la Complexul model de ferme pentru produse lactate din Aarey, în apropiere de Bombay

Continuîndu-și vizita în India, în cursul zilei de luni tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, însoțiți de înalte personalități indiene au vizitat uzina de avioane, uzina de telefoane și o expoziție de artizanat din orașul Bangalore. De asemenea, conducătorii de stat din R. P. Romînă au vizitat Institutul indian de științe, centrul de cercetări în care cei ce au absolvit școli superioare pot să-și continue studiile pentru aspirantură. Pretutindeni oamenii muncii indieni au făcut înalților oaspeți o primire călduroasă.

În aceeași zi, în sala municipalității din Bangalore a avut loc o mare întîlnire cetățenească în cinstea conducătorilor de stat romîni, la care au luat cuvîntul primarul orașului și tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost ascultată cu mult interes și subliniată cu aplauze puternice.

În dimineața zilei de marți, 16 octombrie, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au părăsit orașul Bangalore, plecînd pe calea aerului spre Agra. La plecare, oaspeții au fost conduși pe aeroportul orașului Bangalore de ministrul principal al statului Mysore, Nijlingappa, de primarul orașului Bangalore, Iyer, de miniștri ai statului Mysore și de alți reprezentanți ai autorităților locale. Cu acest prilej, la rugămintea corespondenților de presă indieni, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o scurtă declarație, urînd succes locuitorilor orașului Bangalore. **„Vă doresc,** a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, **tot ce poate să vă dorească numai un prieten".**

Călătoria de la Bangalore pînă la Agra — fosta capitală a Indiei — a durat trei ore, astfel că la ora 12,30 avionul a aterizat pe aeroportul din Agra, unde oaspeții au fost întîmpinați de Stargaving Singh, ministru al Planificării în guvernul statului Uttar Pradesh, și de alte persoane oficiale. Conducătorii de stat romîni au luat loc în mașini care s-au îndreptat spre reședința ce le-a fost pusă la dispoziție — „Circuit House". Pe drumul pînă la reședință, locuitorii orașului Agra au întîmpinat cu căldură pe oaspeții romîni.

În cursul după-amiezii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au vizitat două dintre cele mai minunate monumente ale străvechii arte indiene Fortul Roșu și Taj Mahal-ul. La încheierea vizitei, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au mulțumit gazdelor pentru prilejul care le-a fost oferit de a cunoaște mai îndeaproape minunata artă a poporului indian. Apoi coloana de mașini oficiale s-a întors la reședința „Circuit House".

★

La 17 octombrie, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, au sosit la Delhi — capitala Indiei — în continuarea vizitei în țara prietenă, la invitația președintelui Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan.

La ora 12, ora locală, pe aeroportul Palam a sosit, escortat de un grup de avioane cu reacție ale forțelor militare aeriene indiene, avionul cu care au călătorit conducătorii de stat romîni, însoțiți de ministrul muncii al guvernului central indian, Jai Sukh Lal Hathi, ambasadorul Republicii India la București, Mathur, și ambasadorul R. P. Romîne la Delhi, Iancu Horațiu.

Pe aeroport, pavoazat cu drapelele de stat ale Republicii Populare Romîne și Republicii India, era aliniată o gardă de onoare formată din subunități ale forțelor armate terestre, maritime și aeriene ale Republicii India. În semn de salut, o baterie de artilerie a tras 21 de salve de tun.

Solii poporului romîn sînt întîmpinați cu căldură de președintele Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan, de vicepreședintele Zahir Hussein, și de primul ministru Jawaharlal Nehru. Primarul orașului Delhi oferă conducătorilor de stat romîni tradiționalele ghirlande de flori. După prezentarea membrilor guvernului indian, s-au intonat imnurile de stat ale Republicii Populare Romîne și Republicii India. Comandantul gărzii de onoare a prezentat raportul. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a trecut în revistă garda de onoare.

Conducătorilor de stat romîni le-au fost prezentați apoi alți înalți demnitari indieni, precum și membrii corpului diplomatic aflați pe aeroport.

Președintele Republicii India, dr.

(Continuare în pag. a 4-a)

În podgoria Drăgășani

Cînd cobori de la pădurea Urșanilor mai jos de Cîrstoci peste matca Dadicilor, ți se întind în fața ochilor pe versantul dealului Gușoienilor, cîteva sute de hectare de vie ale gospodăriei agricole de stat Drăgășani. Printre spalierii aflați într-o aliniere perfectă, sute de oameni culeg în coșuri rodul bogat al viței. La centrul de vinificație de la secția Gușoieni zdrobitorile lucrează zi și noapte. Și pe malul Oltului, în apropierea Drăgășanilor, lucrurile se petrec la fel. Sub îndrumarea organizației de partid și a conducerii gospodăriei, brigadierii acestei unități care conduc sute de oameni la cules grăbesc recoltatul ultimelor 182 de ha de vie.

În această toamnă, gospodăria de stat Drăgășani a avut de recoltat struguri de pe o suprafață de 657 de ha. Pînă la 15 octombrie s-au recoltat 475 de hectare, livrîndu-se statului aproape 500 de tone de struguri de masă iar pentru vinificație s-au recoltat pînă la aceeași dată 2.137 de tone. Din calculele făcute, gospodăria va obține în acest an, în medie, peste 5.000 de kg de struguri la hectar, depășind producția planificată cu circa 250 de kg la ha. Printre fruntașii recoltelor bogate de struguri se numără, Ion Dovleac, care a obținut de pe 5 ha cîte 12.000 de kg de struguri la ha, comunistul N. Petrescu care a realizat de pe aceeași suprafață cîte 10.000 de kg struguri la hectar, din soiul Fetească, iar brigada lui Ion Sache a obținut aceeași producție la ha din soiul Pinot Gris.

Aceste recolte își au secretul lor. După cum spuneau tovarășii din conducerea gospodăriei, în toamna trecută s-au administrat cîte 300 de kg. de superfosfat la ha, pe întreaga suprafață, iar în primăvară s-au mai dat și cîte 15 tone de gunoi de grajd bine fermentat. În timpul verii s-au executat toate lucrările de întreținere la un nivel agrotehnic corespunzător. La tăiere s-au lăsat mai mulți ochi de rod, iar atacul manei a fost prevenit prin stropiri repetate, ori de cîte ori a fost nevoie.

Z. PETRE

Din stupina gospodăriei

Membrii gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Darabani, raionul Dorohoi, acordă o grijă deosebită creșterii albinelor. Aplicînd bine regulile de îngrijire, colectiviștii apicultori au obținut de la cele 153 de familii de albine, 2 525 kg miere. Valorificarea acestui produs a adus gospodăriei colective un venit bănesc de 47.600 de lei.

C. BĂRBĂCARU
corespondent

Succese însemnate

Ca urmare a atenției pe care comitetul raional de partid și consiliul agricol al raionului Urziceni, regiunea București, au acordat-o bunei pregătiri în vederea desfășurării muncilor din toamna acestui an, aici s-au obținut rezultate deosebit de bune.

Astfel, pînă în seara zilei de 17 octombrie 1961, în gospodăriile colective din raion, fuseseră însămînțate peste 33.000 hectare cu grîu, din cele 34.500 hectare planificate. De asemenea, au mai fost însămînțate toate cele 1.500 hectare cu orz prevăzute, precum și 2.800 hectare cu secară pentru masă-verde față de 4.100 hectare cît prevede planul.

Aceste succese au fost posibile datorită faptului că consiliile de conducere din gospodăriile colective, cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi, au mobilizat toate forțele de lucru în vederea eliberării terenurilor de culturile tîrzii de toamnă (între altele, colectiviștii au recoltat porumbul de pe 29.574 hectare și floarea-soarelui de pe 5.119 hectare), pregătirii suprafețelor repartizate pentru însămînțatul păioaselor, și efectuarea însămînțărilor. Cele 581 de tractoare și 265 de semănători au fost folosite zilnic cu întreaga lor capacitate de lucru.

Merită să fie subliniat faptul că mecanizatorii și colectiviștii au acordat o atenție mult mai mare decît în anii trecuți calității lucrărilor, atît la pregătirea terenului, cît și la însămînțări.

În vederea obținerii unor recolte sporite în anul viitor, colectiviștii au fertilizat o dată cu pregătirea terenului mari suprafețe. Cu îngrășăminte naturale, au fost fertilizate, de pildă, 4.005 hectare, iar cu îngrășăminte chimice 3.145 hectare. Tot în același scop ei au folosit în această toamnă numai semințe de mare productivitate din soiurile raionate.

Printre primele gospodării colective care au terminat însămînțatul grîului sînt cele din comunele: Grindu (1.406 hectare), Gîrbovi (1.240 hectare), Urziceni (530 hectare), Movilița (680 hectare) etc.

Peste 56 la sută arături adînci de toamnă

Paralel cu efectuarea însămînțărilor, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare care deservesc gospodăriile colective din raion, au intensificat și arăturile adînci de toamnă. Desfășurînd larg întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, ei au reușit să execute, pînă zilele trecute, arături adînci de toamnă pe o suprafață de 34.616 hectare din cele 61.000 hectare cît prevede planul, adică mai mult de jumătate din suprafața pe care o au de arat.

Mecanizatorii care lucrează la gospodăria colectivă din Gîrbovi, de exemplu, au făcut arături adînci de toamnă pe 1.023 hectare din cele 1.275 hectare cît prevede planul, cei din gospodăria colectivă Balaciu pe 760 hectare din 1.051 hectare prevăzute, iar cei din gospodăria colectivă din Moldoveni pe 900 hectare din 911 hectare planificate.

Colectiviștii din comuna Feneși, regiunea Crișana, au obținut în acest an o recoltă frumoasă de cartofi.

În raionul Săveni

Eliberarea terenurilor trebuie mult grăbită

În ultima vreme prin părțile Sărenilor timpul s-a menținut frumos. Buni gospodari, mecanizatorii și colectiviștii nu au stat cu brațele încrucișate, ci au făcut totul pentru a strînge cît mai repede recolta.

În unele sate și comune unde culturile s-au copt mai devreme, la indicația agronomilor, colectiviștii au ieșit la strîngerea lor. Imediat după ce colectiviștii au eliberat terenul de coceni, sfeclă etc., tractoriștii au început arăturile și pregătirea unui bun pat germinativ pentru însămînțatul culturilor de toamnă. La gospodăria colectivă din satul Aurel Vlaicu, comuna Avrămeni, de pildă, însămînțările s-au și terminat de cîteva zile pe întreaga suprafață planificată. Rezultate bune s-au obținut și în satele Timuș și Tudor Vladimirescu. Ceva mai mult, membrii gospodăriilor colective „Aurel Șețu" din satul Sîrbi și „Lupta Noastră" din Săveni, nu au așteptat să se coacă recolta pe întreaga suprafață, ci au trecut la recoltat pe parcele, folosind toate forțele pentru eliberarea terenurilor, pentru a face loc tractoarelor să pornească la arat și semănat.

Dar nu peste tot locul s-a lucrat la fel. În comunele Știubieni, Vlăsinești și altele, eliberarea terenurilor de culturi se face foarte încet.

Timpul este destul de înaintat, iar executarea lucrărilor agricole de toamnă a rămas în urmă. Vremea se poate înrăutăți de la o zi la alta. Se impune deci ca organele consiliului agricol raional, consiliile de conducere ale G.A.C.-urilor și cadrele de specialiști din agricultură să ia toate măsurile necesare care să ducă la intensificarea ritmului lucrărilor de eliberarea terenurilor, pentru a nu întîrzia astfel însămînțatul culturilor de toamnă. Eliberarea grabnică a terenurilor nu mai suferă nici o amînare.

Ing. IULIU BRETTFELD

Gata cu construcțiile zootehnice

Membrii gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" din comuna Perișoru, raionul Fetești, au obținut, în cei 10 ani de activitate, însemnate succese în creșterea animalelor. Folosind cu chibzuință creditele acordate de stat cît și fondurile proprii, gospodăria a mărit an de an numărul animalelor. Așa se face că în prezent fermele de animale cuprind: 504 bovine din care 127 de vaci, 575 porcine din care 70 de scroafe, peste 2.000 de ovine, aproape 6 800 păsări. Încărcătura de animale la 100 ha teren se prezintă astfel: bovine 20,8, ovine 87 de capete, porcine 22,2 capete și păsări peste 400 de capete. Numărul lor însă nu se va opri aici. Colectiviștii plănuiesc ca în 1963 să mărească numărul animalelor cu încă 600 de ovine, 200 de porcine, 3.000 de păsări.

Pe măsura creșterii efectivelor, colectiviștii din Perișoru s-au preocupat îndeaproape și de sporirea producției animaliere. In acest scop s-au alcătuit 3 brigăzi zootehnice formate din oameni pricepuți și cu dragoste de animale. De menționat este faptul că permanentizarea acestor brigăzi a dus la căpătarea unei experiențe bogate în creșterea animalelor și în obținerea de producții mari. Ingrijite și hrănite rațional vacile au dat o producție medie de 1.900 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Aceasta a dat posibilitatea predării către I.C.I.L., în primele 10 luni ale anului a cantității de 134.417 litri de lapte față de 120.000 l. lapte cît prevedea contractul. Pînă la sfîrșitul anului se va putea obține în medie 2.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Prin valorificarea produselor animaliere pe bază de contract gospodăria a obținut venituri bănești mari. Pînă la data de 1 octombrie, numai din sectorul zootehnic, gospodăria realizase un venit bănesc de 766.398 de lei, față de 1.053.447 de lei, cît este prevăzut în planul de producție.

Consiliul de conducere (președinte Stroe Ion) îndrumat de organizația de partid (secretar Istrate Nicolae) a acordat o grijă deosebită construcțiilor zootehnice. In anul acesta pe lîngă celelalte construcții existente, harnicii colectiviști au dat în folosință 2 grajduri a 100 de capete bovine, 3 cotețe a cîte 1.000 păsări, un șopron pentru adăpostirea stupilor precum și o stație de incubație cu o capacitate de 11.500 de ouă. De asemenea folosirea în bună parte a materialului de construcții din resurse locale a dus la realizarea unor economii însemnate. Astfel, confecționîndu-se pe plan local 160.000 de cărămizi la un preț de 0,17 bani bucata, gospodăria a realizat o economie de aproape 50.000 lei. De asemenea, înlocuindu-se cherestеaua de rășinoase cu lemn de salcîm și fag existente în gospodărie, s-a putut obține o substanțială reducere a prețului de cost al construcțiilor. De pildă, la un grajd a 100 capete bovine s-a realizat o economie de 30.000 de lei, iar la un coteț de păsări, 20.000 de lei.

Ing. ADELA CUMPANAȘU

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Manifestări cultural-artistice

● La toate căminele culturale din raionul Gura Humorului, regiunea Suceava, s-au ţinut expuneri pe tema „Relaţiile de prietenie romîno-ruse de-a lungul veacurilor". Au urmat spectacole prezentate de formaţii artistice de amatori sau filme artistice sovietice. In comunele Izvoarele-Sucevii, Moldova-Suliţa, Breaza şi altele, au avut loc conferinţe despre „U.R.S.S. pe primul loc în lume în cucerirea Cosmosului", urmate de jurnale şi filme despre zborul cosmonauţilor sovietici.

● Numeroşi oameni ai muncii din regiunea Braşov au participat la căminele culturale, la conferinţe şi jurnale de actualitate cu teme privind „Comunismul, viitorul luminos al omenirii", „Agricultura sovietică în plină dezvoltare", „Dezvoltarea zootehniei în U.R.S.S.". Mulţi colectivişti care au vizitat Uniunea Sovietică au vorbit despre experienţa înaintată a colhoznicilor sovietici.

● La casele raionale de cultură din Chişineu Criş, Beiuş, Şimleul Silvaniei, Sebiş, precum şi în peste 100 de cămine culturale şi colţuri roşii de la gospodăriile colective din regiunea Crişana, au fost ţinute conferinţe despre „Prietenia frăţească romîno-sovietică" la care au participat circa 15.000 de oameni ai muncii.

● Duminică, la peste 100 de cămine culturale din regiunea Dobrogea s-au ţinut conferinţe pe teme privind dezvoltarea economiei, ştiinţei şi culturii sovietice, lupta oamenilor sovietici pentru instaurarea unei păci trainice în lume, la care au luat parte peste 10.000 de muncitori pescari, colectivişti şi mecanizatori din S.M.T. şi G.A.S.

● In satele regiunii Maramureş, numai în prima zi a Festivalului filmului sovietic, filmele prezentate au fost vizionate de peste 25.000 de săteni.

● In regiunea Hunedoara la 21 de cinematografe săteşti se desfăşoară Festivalul filmului sovietic la care au participat pînă acum aproape 30.000 de ţărani colectivişti. De asemenea, caravanele cinematografice s-au deplasat în 20 de sate de munte unde au organizat „Ziua filmului sovietic".

Pregătiri în vederea deschiderii învăţămîntului agrozootehnic de masă

In raionul Caransebeş

În aceste zile, în raionul Caransebeş se fac pregătiri intense în vederea deschiderii în condiţii bune, la începutul lunii noiembrie, a învăţămîntului agrozootehnic de masă de trei ani. Astfel, consiliul agricol raional, sub directa îndrumare a comitetului raional de partid, a ţinut o şedinţă de instructaj cu toate organele şi cadrele de specialişti de la comune care vor răspunde de organizarea şi buna desfăşurare în acest an a învăţămîntului agrozootehnic. Cu acest prilej a fost întocmit planul de învăţămînt, numărul cercurilor după specificul fiecărei gospodării agricole colective, cel al lectorilor care vor preda lecţiile, precum şi numărul cursanţilor.

În raionul Caransebeş, în noul an de învăţămînt vor funcţiona 66 de cercuri agrotehnice, zootehnice, legumicole şi pomicole. Pentru a urma cursurile acestor cercuri, au făcut cereri peste 2.500 de colectivişti.

Trebuie subliniată atenţia ce o dau pregătirilor în vederea deschiderii învăţămîntului agrozootehnic de masă gospodăriile agricole colective din cuprinsul raionului. Printre acestea se numără cele din comunele Prisaca, Căvăran şi altele. În aceste gospodării s-a încheiat acţiunea de recrutare şi înscriere a colectiviştilor în cercuri. S-a avut în vedere ca majoritatea cursanţilor să fie recrutaţi din rîndurile tinerilor care lucrează direct în producţie. De asemenea, au fost înscrise în cercurile respective, multe colectiviste care lucrează în pomicultură, legumicultură şi la creşterea animalelor.

În aceste zile gospodăriile colective, precum şi sfaturile populare comunale dau o atenţie deosebită amenajării sălilor de cursuri şi a înzestrării acestora cu material didactic, scaune, bănci, table etc. Totodată se fac aprovizionări cu rechizite şi cu combustibilul necesar încălzirii sălilor de cursuri, iar cadrele de specialişti din gospodăriile colective, care vor fi lectori, strîng mostre de cereale, mulaje etc., necesare predării lecţiilor.

Datorită atenţiei care se dă în momentul de faţă în toate gospodăriile colective, se consideră că în primele zile ale lunii noiembrie, în raionul Caransebeş, învăţămîntul agrozootehnic de masă îşi va putea începe cursurile.

N. PÎRVU
corespondent

In raionul Criş

În acest raion vor funcţiona în cadrul gospodăriilor colective 78 de cercuri ale învăţămîntului agrozootehnic de masă. Dintre acestea, 46 vor fi agrotehnice, la care au făcut cereri să urmeze cursurile 2.590 de colectivişti, 27 cercuri zootehnice, cu un număr de 1.540 de cursanţi şi 5 cercuri legumicole la care s-au înscris 250 de colectivişti care lucrează în legumicultură. Un număr mare de colectivişti, care nu au fost cuprinşi în învăţămîntul agrozootehnic de masă, vor participa la ciclurile de conferinţe care se vor organiza pe lîngă căminele culturale. De asemenea, în cadrul gospodăriilor agricole de stat din raionul Criş îşi vor desfăşura activitatea un număr de 17 cercuri agrotehnice, zootehnice şi de mecanizare.

La începutul acestei săptămîni, în toate unităţile agricole socialiste din cuprinsul raionului se fac pregătiri intense pentru ca, în primele zile ale lunii noiembrie, învăţămîntul agrozootehnic de masă să-şi poată începe activitatea. Pe prim plan au stat recrutarea cursanţilor, pregătirea şi amenajarea sălilor de cursuri, asigurarea acestora cu material didactic etc. Un exemplu în această direcţie îl constituie gospodăriile colective din comunele Sîntana, Şimand, Olari şi altele.

ION COŢOI
corespondent

La Centrul şcolar agricol din Trifeşti

Un sfîrşit de septembrie înseamnă într-un centru şcolar agricol un început de drum. Din totdeauna reîntîlnirea cu şcoala constituie o bucurie vibrantă, tinerească, deşi încă nu au fost uitate emoţiile examenului de admitere de care a depins ocuparea unui loc atît de rîvnit. Am poposit în acele zile la Centrul şcolar agricol din Trifeşti-Roman. Aşezarea plăcută, departe de zgomotul şi forfota oraşului, parcul umbros, bogăţia de flori, revărsarea de verdeaţă şi apoi frumoasele săli de clasă şi internatul care au fost construite în anii din urmă, toate întregesc această impresie. Şi fiindcă era o zi însorită şi caldă de toamnă, m-am simţit atras să vizitez mai întîi cîmpul didactic al şcolii. Din acest an şcoala va pregăti pe lîngă tehnicieni agronomi şi veterinari şi tehnicieni horticultori, atît de necesari regiunilor Bacău şi Iaşi. Existenţa unui sector horticol: livadă, vie, grădină de legume, 400 m.p. de sere creează condiţii pentru o excelentă instruire practică. Iată-ne lîngă sere. Cîţiva elevi pregătesc şi transportă pămîntul îngrăşat necesar acestora. Alături, într-un cîmp de trandafiri, un grup de eleve din anul al III-lea horticol prăşesc cu multă grijă. După cum aflu, aproape toate sînt absolvente mai vechi ale şcolii profesionale din Fălticeni şi au ţinut mult să se folosească de prevederea prin care li s-a dat dreptul să se prezinte la examenul de admitere din anul III. Tolescu Maria, absolventă din anul 1959, a lucrat ca muncitoare la Staţiunea experimentală pomicolă Fălticeni, Munteanu Lucia la G.A.S. Soldăneşti, Podaru Virginia la G.A.S. Dunărea etc. Sînt nespus de bucuroase toate, că au reuşit la concursul de admitere, că peste doi ani vor fi tehnicieni horticultori, ajutoare de nădejde pentru colectiviştii din comunele lor.

La grădina de legume fac lucrări practice elevi şi eleve din anii I şi II Agricol sub îndrumarea profesoarei inginer Ailincăi Florica. Cum grădina a dat tot ce se poate da, elevii recoltează acum roşiile şi pătlăgelele verzi de pe ultimele suprafeţe. Veseli, clocotind de energie, mereu cu o nouă întrebare pe buze, „mînjii" din anul I sînt nespus de bucuroşi că au început şcoala la care au rîvnit atît de mult să ajungă. Secară Silvia, fiică de colectivişti din comuna Dragomireşti, raionul Piatra Neamţ, îmi povesteşte că au sfătuit-o şi părinţii şi tovarăşii din consiliul de conducere al colectivei să vină aici la şcoală la Trifeşti.

— Le-am promis că o să învăţ bine, căci îmi place să ajung tehnician agronom. Şcoala este mai frumoasă decît oricare alta pe care am văzut-o pînă acum şi avem tot ce ne trebuie ca să învăţăm.

Adaugă apoi, roşind, că dacă va putea, se gîndeşte să urmeze şi mai departe, la facultate.

Iordănescu C. Mihai, tot din anul I, este dintr-o comună alăturată, de la Secuieni. Părinţii, colectivişti, i-au spus să urmeze acolo: „unde îi e drag". La examenul de admitere Mihai a obţinut media 7,85, una din cele mai bune, dovedind că a ales cu adevărat profesia care îi este dragă.

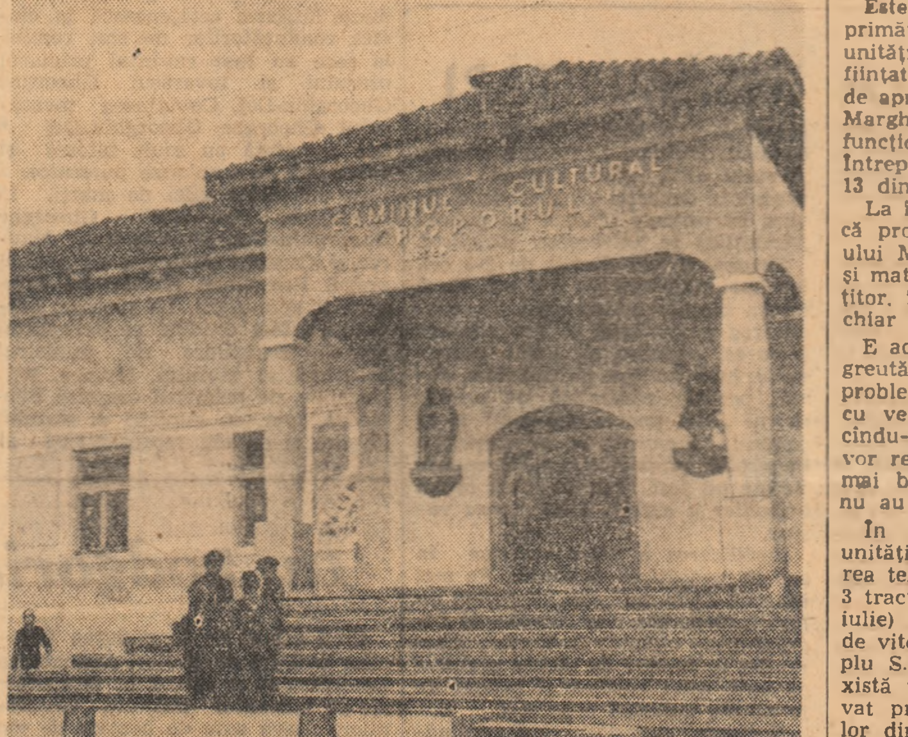
— Şcoala noastră este foarte frumoasă. La fel şi internatul, iar tovarăşii profesori ne explică atîtea lucruri noi, că îţi pare rău cînd se termină lecţia. Şi avem tot ce ne trebuie, spune el dintr-o răsuflare.

Elevii din anii II şi III Horticol îi mai întîlnim lucrînd la întreţinerea rondurilor de flori în parcul şcolii. Cei din anul II, care au venit cu toţii prin transfer de la o şcoală agricolă regională, sînt încîntaţi de condiţiile excelente de învăţămînt pe care le au aici. Şi nu-i de mirare, căci prin construcţiile noi făcute în ultimii ani: un internat cu 250 de locuri, 8 săli de clasă, 5 laboratoare, străvechea şcoală moldovească de agricultură, înfiinţată cu 80 de ani în urmă de omul de ştiinţă romîn Ion Ionescu de la Brad, a devenit unul dintre cele mai înzestrate centre şcolare din ţară la care învaţă peste 700 de elevi.

Vizita noastră n-ar fi însă completă dacă nu am aminti şi despre elevii care în această dimineaţă sînt la ore. Iată să intrăm puţin prin cîteva clase. La anul I Veterinar — oră de matematică; se predă o lecţie despre „Teorema lui Thales", la anul II Veterinar elevii ascultă o lecţie despre „Aspectele epizotologice ale unei boli". Elevii din anul I Horticol află multe lucruri noi din lecţia despre „Învelişurile pămîntului şi rolul lor în formarea solului", iar cei din anul III Agricol ascultă cu interes o lecţie despre „Clasificarea şi valoarea nutritivă a furajelor".

— Deşi anul acesta numărul de elevi a crescut cu peste 200, adică cu 6 clase noi, totuşi am luat unele măsuri imediate ca anul de învăţămînt să înceapă în condiţii satisfăcătoare, îmi explică tov. ing. Ailincăi Gheorghe, directorul şcolii. Se adaugă la aceasta faptul că şcoala are cadre didactice cu vechime, bine pregătite profesional şi cu multă experienţă pedagogică, ceea ce constituie o garanţie că elevii şcolii noastre vor căpăta cunoştinţe temeinice şi nu ne vor face de ruşine cînd vor păşi în producţie, acolo unde sînt aşteptaţi cu atîta nerăbdare.

C. LUCIAN

Căminul cultural din comuna Mircea Vodă, raionul Medgidia, regiunea Dobrogea

Ce să citim:

„Organizarea şi întreţinerea loturilor semincere"

La Editura Agro-silvică a apărut şi broşura **„Organizarea şi întreţinerea loturilor semincere"** scrisă de C. Bradea, Tr. Popescu şi I. Stan. Autorii acestei lucrări descriu agrotehnica loturilor semincere la grîu, orz, porumb, floarea-soarelui etc. Sînt date amănunte convingătoare despre alegerea şi pregătirea terenului, aplicarea îngrăşămintelor, sămînţă şi semănat, lucrări de întreţinere, purificare şi recoltat. Pentru organizarea unui bun lot semincer la cultura grîului în vederea obţinerii unei seminţe curate din punct de vedere biologic se arată în broşură că alegerea terenului trebuie să se facă după plante bune premergătoare, adică, după acelea care lasă terenul curat de buruieni şi bogat în substanţe hrănitoare. In lucrare sînt date, de asemenea, amănunte interesante în legătură cu pregătirea terenului şi îngrăşarea lui. In ce priveşte aplicarea îngrăşămintelor, care este o lucrare deosebit de necesară, ea trebuie să se facă cu multă atenţie, ţinîndu-se seama la stabilirea cantităţilor de îngrăşăminte, de planta premergătoare, nivelul de îngrăşare şi cerinţele solului cultivat.

Lucrarea **„Organizarea şi întreţinerea loturilor semincere"** este un îndrumător bun şi util acelor specialişti şi unităţi agricole socialiste care organizează loturi semincere.

„Experienţa noastră în creşterea oilor cu lînă fină şi semifină"

Gospodăria agricolă colectivă „Secerătorul" din comuna Topalu, regiunea Dobrogea, a luat fiinţă în anul 1951. Atunci, la început de drum, gospodăria era slab dezvoltată, cu un sector zootehnic mic. Oi, de pildă, avea doar 255. An de an, gospodăria s-a dezvoltat tot mai mult, ajungînd ca în prezent să aibă mii de animale: aproape 600 de taurine, peste 900 de porcine, în jurul a 13.000 de păsări şi peste 12.000 capete ovine.

In broşura **„Experienţa noastră în creşterea oilor cu lînă fină şi semifină"** apărută în colecţia „Din experienţa fruntaşilor în agricultură", M. Gaidagiu, preşedintele gospodăriei colective din Topalu, autorul acestei lucrări, împărtăşeşte cititorilor din experienţa obţinută în creşterea oilor. Aşa întîlnim în paginile lucrării aspecte ale muncii de sporire a efectivului de oi din prăsilă proprie, a organizării muncii în stîne etc. In broşură se arată convingător despre îmbunătăţirea calitativă a turmelor de ovine, despre metodele folosite de colectiviştii din Topalu la îmbunătăţirea calităţii lînii, despre îngrijirea şi hrănirea oilor.

M. Gaidagiu, arată în broşura de faţă, şi perspectivele de dezvoltare a sectorului ovin. In acest an, bunăoară, sectorul ovin va ajunge la 16.500 capete, din care 2.500 vor fi batali. Majoritatea oilor vor fi cu lînă fină din rasele Merinos şi Spancă ameliorată cu o producţie medie de lînă de minimum 6 kg pe cap de oaie. Autorul lucrării mai arată, că

începînd din acest an, la gospodăria colectivă din Topalu se va introduce metoda obţinerii a trei fătări în doi ani şi a două fătări pe an la loturi de circa 150—200 de oi fătătoare.

NOTĂ

Pentru o mai bună aprovizionare cu piese de schimb şi materiale

Este binecunoscut faptul că în primăvara acestui an pe lîngă unele unităţi agricole de stat au fost înfiinţate puncte ale Intreprinderilor de aprovizionare. Şi pe lîngă S.M.T. Marghita din regiunea Crişana, funcţionează un asemenea punct al Întreprinderii de aprovizionare nr. 13 din Oradea.

La înfiinţarea punctului se credea că problema aprovizionării S.M.T.-ului Marghita cu piese de schimb şi materiale va fi îmbunătăţită simţitor, întrucît vom avea un depozit chiar la noi în unitate.

E adevărat, că la început au fost greutăţi, dar acestea le-am atribuit problemelor de organizare, trecînd cu vederea o serie de lipsuri, zicîndu-ne că acestea cu timpul se vor remedia. Dar iată că au trecut mai bine de 7 luni şi deficienţele nu au fost încă înlăturate.

În momentul de faţă din vina unităţii însărcinate cu aprovizionarea tehnico-materială, un număr de 3 tractoare (din care unul din luna iulie) stau din lipsa carcasei cutiei de viteze. Baza Nr. 13 ne dă exemplu S.M.T.-ul vecin (la care nu există punct al bazei) care a rezolvat problema aprovizionării punţilor din spate trimiţînd delegat la Uzina de tractoare din Braşov. Ne întrebăm: care este atunci rolul Întreprinderii de aprovizionare?

Mai mult decît atît, din luna iunie a.c. nu am fost aprovizionaţi cu garnituri de cauciuc de la cilindrul de forţă al tractorului Universal (reper 26.60.164). Din cauza garniturilor uzate, zilnic se pierd la un tractor cîte 3-4 kg de ulei. Şi cînd te gîndeşti că aceste garnituri nu costă decît 0,52 lei bucata...

O altă lipsă a bazei precum şi a uzinelor constructoare, este şi faptul că pentru maşinile noi introduse în exploatare nu ni se trimit cataloage de piese pentru a şti ce anume repere trebuie să comandăm atunci cînd avem nevoie.

O altă greutate ce o întîmpinăm în campaniile agricole este şi lipsa oţelului rotund de 20—22—25 mm necesar confecţionării bridelor şi şuruburilor de reglaj de la pluguri, precum şi a oţelului pătrat de 18x18 sau 20x20 mm, din care se fac colţii de grapă. De asemenea, întreprinderea de aprovizionare nu ne asigură decît foarte rar şi în măsură insuficientă cu becuri pentru faruri de tractor, căpăcele, ventile, camere, anvelope tractor.

Întrucît în faţa mecanizatorilor noştri stă sarcina importantă de a crea condiţii optime pentru asigurarea recoltei anului viitor, credem că deficienţele semnalate în activitatea Întreprinderii de aprovizionare Nr. 13 din Oradea, trebuie să dea serios de gîndit organelor de resort, care vor trebui să ia măsurile imediate ce se impun.

L. GAVRIL
tehnician

ÎNTÎMPLARE LA RĂPSIG

Foileton

Poate că n-aţi auzit de Răpsig, şi în fond, nu-i nici o vină, că doar nu poţi pretinde nimănui să ţină minte toate comunele din ţară. De aceea să vă spun eu: e o comună din părţile Ineului, regiunea Crişana. Are şi gară la linia ferată ce duce spre Brad. Comuna-i chiar lîngă linie, cum nu se poate mai bine, noroc pe care nu-l au bunăoară cei din Cuied sau Archiş.

Va să zică, dacă stai în Răpsig numai ce-ai sărit din pat şi gata eşti la haltă. Viteză cosmică, nu altceva.

Aşadar, să zicem că aţi fi coborît împreună cu mine, acum o săptămînă, în haltă la Răpsig, din trenul de 10,33, că-i cel mai bun. Vreme frumoasă, cu cer limpede şi un soare blînd, călduţ, ca o pită. Te uiţi la cer, şi spui bucuros: „Mai încălzeşte moşneagule, mai încălzeşte puţin".

— Apăi el încălzeşte, zice arţăgos un colectivist mustăcios, care opreşte o căruţă încărcată cu cogeamite rădăcini albicioase de sfeclă.

Moşul se dă jos binişor din căruţă, scoate o ţigară, îmi cere un foc.

— Cum staţi cu lucrările de toamnă? întreb.

— Apăi la porumb din 436 de hectare nu s-a cules nici jumătate. Iar dacă porumbul nu este cules la timp şi eliberat terenul, nu se pot face nici arăturile şi nici însămînţatul în epoca optimă.

— Şi de ce nu luaţi măsuri?

— Intrebarea asta să i-o puneţi şi brigadierului Ion Ferenţ, că uite-l cum vine spre noi. Să auziţi de la el.

Intre timp brigadierul a ajuns lîngă noi.

— Ce bine că ai picat aici, mă Ioane, ţucu-te. Ia zi-i tu, aşa..., cu curaj, cum stăm noi cu culesul cucuruzului?

— Apăi stăm...

— Uite aici ai grăit fain, îi ia vorba omul meu. Parcă ţi-o ieşit un porumbel din gură, zău aşa.

— Apăi eu n-am zis că chiar stăm, adică nu facem nimic, o bolmojeşte brigadierul.

— Nici melcul nu stă, mă Ferenţ, da asta-i laudă? Că noi facem ca el. Ba, cîte un şef de echipă ca Pavel Crişan se bagă ca melcul în casa lui şi nu vede cum cîte unul lasă porumb în coceni, ca să-l ducă pe urmă acasă.

— Cu semănatul cum staţi? pun o nouă întrebare.

— L-am început, răspunde brigadierul.

— Că l-am început, e drept, admite mustăciosul. Spune numai dacă îl vom termina la timp. Că dacă l-om lăsa pe seama unora ca Ungur Catiţa şi Ferenţ Ana, care nu vin la lucru, slabă nădejde.

— Apăi nici că om fi ultimii, spune brigadierul cu o leacă de speranţă.

— Dar bătrînul nu se lasă:

— Şi mă rog frumos, asta-i lăuda? Sau poate că ar trebui să trimitem pe cineva prin raion, să vadă care sînt ultimii, ca să ştim ai cîtelea din coadă sîntem noi?

M-am despărţit de cei doi şi am plecat mai departe, pe cîmp. La capătul unei tarlale, un tractorist se uita descumpănit în jur.

— Ai pierdut ceva? îl întreb cu gîndul să-l ajut cu ce mi-o sta în puteri.

— Am pierdut timpul, răspunde omul supărat. Mi-au spus că pot începe semănatul grîului aici, dar cu cine? Pe Crişan Ion nu l-am putut pune pe semănătoare că era cam... „obosit". Al doilea, Abrudean Petru, s-a învîrtit pe aici şi acum a dispărut. Cine ştie pe unde doarme ca un prunc, şi eu stau de pomană. Măcar dac-aş avea un selector...

— La ce ţi-ar folosi aici în cîmp? întreb nedumerit.

Tractoristul îmi face semn să vin mai aproape şi-mi arată sacii cu sămînţă. Iau un pumn de boabe şi le privesc ca pe o ciudăţenie. Multe corpuri străine: pleavă, pămînt, sfărămături de seminţe, boabe mălurate. Cum să bagi asemenea sămînţă în pămînt?

Am plecat din Răpsig seara tîrziu, fiindcă am stat şi la o şedinţă în care tuturor acestor lipsuri li s-a spus pe nume, iar printre cei criticaţi au fost şi cei despre care am pomenit aici. Cum s-ar spune, în această şedinţă s-a curăţat sămînţa „bob cu bob".

Era nevoie, pentru că numai aşa se împing lucrurile înainte.

LUCIAN CURSARU
(după o corespondenţă de la tov. IOAN OIEŞ)

„CEA MAI FRUMOASĂ ZI DIN VIAŢA MEA"

Era o zi călduroasă de iulie. Virgil Badea plecase mai devreme de la gospodărie. Il stăpînea emoţia. Era parcă şi mai „scump" la vorbă. Chiar şi cu Ileana, soţia lui, cînd ajunse acasă nu schimbă prea multe vorbe. Îi spuse doar atît: „Dragă Ileană, pregăteşte-mi costumul cel nou".

Pe drum, cei cu care se întîlnea, îi strîngeau mîna, îi zîmbeau prieteneşte. Cu prietenie caldă, din inimă, a fost întîmpinat şi la sala de şedinţe. „N-am întîrziat cumva?", se adresă el unui grup de oameni care veniseră mai devreme să pavoazeze sala de şedinţe. „Tîrziu? din contră, aţi venit prea devreme, tovarăşe inginer. Pînă cînd o să înceapă şedinţa, mai e încă destul. Dar de, aşa sînteţi dumneavoastră întotdeauna, primul", îi spuse colectivistul Dumitru Dincă.

În sala de şedinţe a gospodăriei colective din comuna Valu lui Traian, regiunea Dobrogea, se strînseră toţi membrii şi candidaţii de partid ai organizaţiei de bază de aci. Pînă să înceapă şedinţa oamenii închegară discuţii legate de treburi gospodăreşti. Un loc de frunte îl ocupa în aceste discuţii producţia de 2.272 kg de grîu obţinută în medie de pe suprafaţa de 560 de hectare. Firul discuţiilor a fost însă întrerupt cînd Ion M. Niculae, secretarul organizaţiei, le spuse oamenilor:

— Tovarăşi, să începem şedinţa. În astă-seară vom discuta cererea de primire în partid a tov. Virgil Badea, inginerul nostru agronom...

Au trecut cîteva zile de la această zi de neuitat pentru Virgil Badea, şi-a fost rîndul Ilenei Badea să trăiască aceleaşi emoţii. Intr-altă seară, comuniştii din Valu lui Traian s-au adunat în adunare generală pentru a discuta cererea sa de primire în rîndurile candidaţilor de partid. Votul comuniştilor a fost şi de astă-dată unanim. Dar cine sînt Virgil şi Ileana Badea?

...Virgil are 28 de ani, iar Ileana 25. Sînt soţ şi soţie. S-au cunoscut cu 6-7 ani în urmă, la Craiova, în anii studenţiei. Virgil a absolvit Facultatea de agronomie în 1959, iar Ileana cu un an mai tîrziu. După terminarea studiilor, inginerul Virgil Badea a fost repartizat să lucreze la gospodăria colectivă din comuna Castelu, regiunea Dobrogea. Mai înainte însă de „cununia" inginerului Badea cu munca în producţie, s-a căsătorit cu Ileana. Aceasta a fost în vara anului 1959. La Castelu, inginerul Badea n-a lucrat decît cîteva luni şi a trecut la colectiva din Valu lui Traian. Cu un an mai tîrziu, cînd a terminat facultatea, şi Ileana Badea a fost repartizată tot la o gospodărie colectivă din Dobrogea. Acum, Ileana Badea răspunde de sectorul zootehnic, iar soţul ei de cel al producţiei vegetale. Dat fiind că Virgil Badea e mai „bătrîn" în ale ingineriei, să arătăm mai întîi din activitatea şi munca lui. Să-l lăsăm însă pe Toma Răceală, preşedintele gospodăriei de aci, să facă treaba aceasta.

— Era tînăr tovarăşul Badea cînd a venit în gospodăria noastră. Unii colectivişti, văzîndu-l tînăr, l-au privit cu oarecare îndoială. Dar aceştia s-au înşelat. Nu după multă vreme, îndoielilor le-a luat locul încrederea, aprecierea şi stima cu care era tot mai mult înconjurat inginerul nostru agronom. Şi asta, pentru că tov. Badea, nu numai că a dat dovadă că e un bun şi neîntrecut sfătuitor şi îndrumător, dar meritul mare al dînsului este că a ştiut să se facă — prin cumpătarea şi modestia care-l caracterizează — iubit şi stimat de colectivişti. În ce priveşte meritele sale de inginer agronom, putem spune fără rezerve că de cînd a venit să lucreze la noi în gospodărie pămîntul este mai darnic, ne dă producţii şi mai bune la hectar. E şi normal să fie aşa. Datorită îndrumărilor date de inginer, le aplicăm culturilor toate lucrările agrotehnice de la semănat pînă la recoltat. Drept dovadă e şi producţia de grîu obţinută la hectar în acest an, cu toată vremea nefavorabilă lucrării pămîntului. Aţi văzut via noastră? Dar grădina de legume? — mă întreabă preşedintele, oprindu-se din povestit. Va trebui neapărat să vedeţi atît via cît şi grădina. Şi la una şi la alta, inginerul şi-a adus din plin contribuţia. Via e pe foste dealuri sterpe, cu pămînt calcaros, pe care nu se putea cultiva nici o plantă cerealieră. La îndemnul dînsului, colectiviştii noştri au plantat în terase, pe 15 hectare, viţă de vie nobilă. Apoi grădina de legume. Existau pînă în primăvara acestui an, prin preajma satului, vreo 20-25 de hectare de teren cultivate cu viţă de vie hibridă, slab productivă, cu multe goluri. „Să defrişăm aceste vii şi să cultivăm în locul lor legume şi zarzavaturi", a spus inginerul Badea într-o adunare. Colectiviştii au dat aprobare îndrumărilor venite de la inginer. Credem că la sfîrşitul anului cîştigul realizat din vînzarea legumelor se va ridica la cîteva sute de mii de lei... În ce-o priveşte pe inginera Ileana Badea, colectiviştii care lucrează în sectorul zootehnic au despre dînsa numai cuvinte de laudă. „E harnică şi pricepută. In fiecare dimineaţă e prima în sector. Stă de vorbă cu oamenii, îi sfătuieşte, cum să îngrijească şi să hrănească mai bine animalele". Adevărul e, că de cînd tovarăşa ing. Badea răspunde de sectorul zootehnic, continuă preşedintele, colectiviştii care lucrează aici sînt mai pricepuţi, au dobîndit multe cunoştinţe noi, ceea ce a dus nemijlocit la o mai bună îngrijire şi hrănire a animalelor, fie ele taurine, porcine, ovine sau păsări.

— Şi aveţi multe animale? — îl întreb pe preşedinte.

— Avem 464 de taurine din care vaci cu lapte 147, 1.300 de ovine, aproape 1.000 de porci, iar păsări — am crescut în acest an pînă acum vreo 12.000, din care circa 4.000 au fost livrate pentru consum şi prăsilă altor gospodării colective. S-a

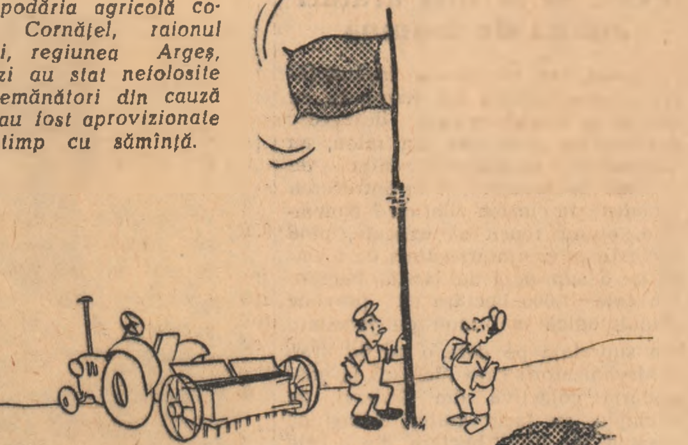
mărit mult sectorul zootehnic în ultima vreme. Un merit pentru aceasta îl are şi inginera Ileana Badea, mai spuse preşedintele.

Acestea sînt doar cîteva aspecte din munca de zi cu zi, făcută cu pasiune de inginerii Ileana şi Virgil Badea în cei cîţiva ani de cînd lucrează la gospodăria colectivă din Valu lui Traian. Că ei sînt stimaţi şi apreciaţi o dovedeşte şi încrederea pe care le-au acordat-o comuniştii din gospodărie primindu-i în rîndurile lor. Şi acestei încrederi, şi unul şi altul, îi vor răspunde şi de acum încolo prin muncă neobosită alături de colectivişti, pentru dezvoltarea şi întărirea pe mai departe a gospodăriei colective.

— Ziua cînd am fost primit direct în rîndurile membrilor de partid, mi-a spus Virgil Badea, a fost cea mai frumoasă zi din viaţa mea. Voi dovedi prin muncă, prin cinste, prin întreaga mea comportare comuniştilor care mi-au acordat această încredere, că au alături de ei un tovarăş care poartă cu cinste înaltul titlu de membru de partid.

GH. BACIU

La gospodăria agricolă colectivă Cornăţel, raionul Costeşti, regiunea Argeş, într-o zi au stat nefolosite două semănători din cauză că nu au fost aprovizionate din timp cu sămînţă.

— Poate numai aşa o să-şi dea seama cei de la colectivă, că am rămas fără sămînţă!

Desen de C. CRĂCIUN

Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică, înfloritoare

Cadrele de specialiști din agricultură — sprijin de nădejde al gospodăriilor agricole colective

Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern, o bună parte a cadrelor de specialiști din agricultura țării noastre — ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari — lucrează în prezent în gospodăriile agricole colective. Activitatea desfășurată de aceștia se face tot mai mult simțită în unitățile în care muncesc. Sub directa lor îndrumare, colectiviștii lucrează mai bine pămîntul, obțin recolte sporite, cresc animale mai multe și mai productive, își consolidează în permanență gospodăriile colective. Specialistul devine pe zi ce trece un om tot mai necesar, mai folositor gospodăriilor colective, stimat și iubit de oameni.

O rodnică activitate au desfășurat și desfășoară și cele 55 de cadre de specialiști cu pregătire superioară din gospodăriile colective ale raionului Călărași. În pagina de față, prezentăm cîteva aspecte din munca acestora.

Pentru o producție de cereale cît mai sporită

De curînd s-au împlinit 8 ani de cînd lucrez ca inginer agronom la gospodăria colectivă din Ceacu. Îmi amintesc ca acum clipa în care, proaspăt absolvent al Institutului agronomic, m-am prezentat la gospodărie.

Grija părintească, dragostea și încrederea cu care m-au înconjurat colectiviștii, mi-au mărit entuziasmul cu care plecasem de pe băncile institutului, dorința de a pune în practică ceea ce învățasem.

Desigur că pe atunci gospodăria colectivă din Ceacu nu era nici pe departe cea de azi. De curînd înființată, era o unitate destul de mică, cu rezultate modeste în ceea ce privește producțiile, în dezvoltarea diferitelor ramuri. Gospodăria fiind situată în plin Bărăgan, deci cu un profil puternic cerealier, mi-am dat seama că menirea mea este să-i ajut pe colectiviști să sporească producția cerealieră care, după cum se știe, constituie baza dezvoltării tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii. Așa, am început să arăt oamenilor foloasele fertilizării solului, pregătirii la timp și bine a terenului, însămînțării la vreme a culturilor, folosirii unor semințe de soi. Chiar din primul an am organizat loturi demonstrative, pe suprafețe restrînse. Am trecut treptat la generalizarea în cultura mare a metodelor experimentate. O mare atenție am acordat învățămîntului agrotehnic. Iarna am ținut lecții, am făcut experiențe la casa-laborator a gospodăriei, iar în restul anului, împreună cu colectiviștii, am pus în practică cele învățate.

Prin părțile acestea nu se folosea aproape deloc gunoiul pentru îngrășarea pămîntului. Doar la grădina de legume se duceau anual cîteva care. Restul se arunca la marginea comunei. Țin minte că în anul în care am sosit la gospodărie, exista la marginea satului, o adevărată „mină" de gunoi. Mii de tone de bălegar de grajd, bine putrezit, zăceau acolo de ani de zile. — „Pămîntul nostru e destul de roditor, n-are nevoie de îngrășăminte" — susțineau unii colectiviști. Le-am arătat că n-au dreptate, că solul trebuie să fie în permanență fertilizat, pentru a-și completa substanțele nutritive consumate de plante. S-au convins pe deplin de lucrul acesta în 1955 cînd, pe o suprafață de vreo 30 de hectare, îngrășată cu gunoi de grajd, s-a obținut o producție de porumb cu peste 600 de kg la hectar mai mare decît cea rezultată de pe terenurile neîngrășate. Cam același spor s-a înregistrat în anul următor pe lotul demonstrativ la cultura grîului, în condiții de îngrășare a terenului. Nu e de mirare deci că, în următorii doi-trei ani, „mina" de gunoi de la marginea satului a dispărut. Mai mult chiar, văzînd că în gospodărie nu se produc cantități suficiente de îngrășăminte naturale, am trecut la strîngerea gunoiului din curțile colectiviștilor și chiar ale celor care pe atunci erau în afara gospodăriei. În această privință, îmi stăruie în amintire o întîmplare amuzantă, petrecută cu vre-o 3 ani în urmă. Într-o zi mă pomenesc cu colectivistul Constantin Cătălan că vine tare supărat la mine:

— Tovarășe inginer, îmi spuse el, eu nu mă mai duc să car gunoi de la individuali. Uite, am fost adineauri la Velicu, și în timp ce eu îi curățam bătătura de bălegar, el ședea la geam și rîdea de mine. Ce, noi colectiviștii am ajuns de rîsul lor?

— Lasă tov. Cătălan, l-am potolit eu, rîde el acum, dar o să rîdem noi mai tare la toamnă, cînd o să scoatem de două ori mai multe boabe decît el.

Înțelegînd că am dreptate, Cătălan a continuat să adune gunoi de prin curțile oamenilor.

...Fertilizarea a fost una din metodele agrotehnice care, aplicată mai întîi pe parcele mici, demonstrative, a fost extinsă apoi pe suprafețe din ce în ce mai mari. Același lucru s-a întîmplat și cu introducerea în cultură a unor soiuri de grîu de mare productivitate, a unor hibrizi dubli de porumb, cu executarea arăturilor adînci, cu asigurarea unei densități optime de plante la hectar etc. Astăzi, agrotehnica înaintată a devenit o bună prietenă a colectiviștilor din Ceacu. Rezultatul?

Producțiile la principalele plante de cultură au fost în ultimii ani aproape duble față de cele pe care le obțineau locuitorii satului în condițiile lucrării pămîntului de unul singur. Nu există satisfacție mai mare pentru mine ca aceea de a ști că la obținerea acestor rezultate mi-am adus și eu contribuția. Să-i înveți pe colectiviști cum să sporească producțiile, să execuți experiențe interesante și utile în laborator și în cîmp, să pui în aplicare cuceririle științei agricole pe ogoarele înfrățite ale gospodăriei colective, iată o îndeletnicire care, într-adevăr, merită pe deplin să-i dedici toată puterea de muncă.

VASILE NEAGU
inginer agronom la gospodăria colectivă din Ceacu

La gospodăria colectivă „C. Pavliuc" din Mircea Vodă, însămînțările sînt pe sfîrșite. În fotografie: inginerul mecanic Eugen Frecăuțeanu de la S.M.T. Cuza Vodă (în dreapta), împreună cu brigadierul de cîmp Ghiță Pătru (la mijloc) și șeful brigăzii I de tractoare Gheorghe Munteanu, controlează calitatea lucrării făcute de mecanizatorul Petre Ulureanu.

După sfatul inginerului extindem suprafețele irigate

Ar fi multe de spus în legătură cu sprijinul pe care tov. Voicea Ion ni l-a dat în cei șapte ani care s-au scurs de cînd lucrează ca inginer agronom în gospodăria noastră. Eu mă voi referi însă la un singur aspect.

Cu trei ani în urmă, am discutat problema amenajării de către gospodăria noastră a unor suprafețe de teren pentru irigat. Unii dintre membrii gospodăriei s-au pronunțat de-a dreptul împotriva acestei acțiuni. „Trebuie muncă și cheltuială mare, spuneau ei, și n-o să avem cine știe ce foloase". Atunci, inginerul gospodăriei a făcut un calcul amănunțit, arătîndu-ne cît de mult am avea de cîștigat de pe urma irigațiilor. Și, cum numai simpla documentare teoretică nu are întotdeauna darul să convingă pe deplin, inginerul, ajutat de cîțiva comuniști din gospodărie, a trecut să dovedească practic lucrul acesta. Cum? Prin organizarea unui lot experimental. S-a amenajat pentru irigat o suprafață de un hectar, care a fost cultivat cu porumb. Fertilizînd și pregătind bine terenul, asigurînd o densitate corespunzătoare de plante, dîndu-le apă la vreme și în cantități îndestulătoare, efectuîndu-se în bune condiții toate celelalte lucrări de întreținere, producția pe acest lot experimental a fost de circa 11.000 kg boabe, cu peste 7.000 de kg. la hectar mai mare ca cea obținută în cultură neirigată.

Dovada era făcută pe deplin. Atunci, inginerul ne-a sfătuit să trecem neîntîrziat la amenajarea unor suprafețe cît mai întinse pentru irigat. N-am mai stat la gînduri. În 1961 am amenajat 150 de hectare, din care 45 de hectare le-am cultivat cu porumb iar 50 cu sfeclă de zahăr. Anul fiind în general ploios, n-am aplicat decît cîte 1—2 udări. Cu toate acestea, diferența de producție a fost destul de grăitoare. La sfeclă, bunăoară, am realizat la irigat cu peste 8.000 de kg la hectar mai mult față de suprafața neirigată, iar la cultura porumbului cu circa 1.500 kg de boabe. Irigațiile și-au spus însă serios cuvîntul anul acesta, în condițiile neprielnice care au fost pe la noi. În 1962, am avut amenajate pentru irigat 600 de hectare, din care 200 de hectare s-au cultivat cu porumb, 90 ha cu sfeclă de zahăr, 40 ha cu lucernă etc. Aplicînd cîte 3—4 udări, cu norme de udare bine chibzuite date la timpul optim stabilit de inginerul agronom, am reușit să obținem la porumb cu circa 4.000 de kg la ha mai mult decît în cultura neirigată, iar la sfecla de zahăr sporul a fost de peste 10.000 kg la ha.

Desigur că în această privință un merit de seamă îl are inginerul nostru agronom care ne-a sfătuit și îndrumat în permanență. Sfatul lui s-a dovedit a fi cît se poate de prețios. Urmîndu-l și de acum înainte, vom extinde în anul viitor irigațiile pe 792 de hectare, iar în 1965 vom ajunge să cultivăm în sistem irigat 1.900 de hectare.

N. RIȘNOVEANU
președintele gospodăriei colective din Roseți

Inginerul zootehnician Andrei Neagu, împreună cu îngrijitorul Vasile Drumcea, de la G.A.C. Ceacu, apreciază calitățile furajului tocat, administrat în hrana vițelor.

Animale cu valoare zootehnică tot mai ridicată

În marea acțiune inițiată de partid, de ridicare pe o treaptă superioară a agriculturii noastre socialiste, o sarcină importantă ne revine și nouă medicilor veterinari. Aceasta, cu atît mai mult cu cît în ultima vreme, îndeosebi după completa colectivizare a agriculturii, creșterea animalelor a luat o mare amploare în cadrul gospodăriilor colective.

În ce mă privește, lucrez de cîțiva ani ca medic veterinar la circumscripția Dragalina. Aici îmi practic cu adevărat meseria pentru care m-am pregătit, sînt de folos oamenilor, producției. Și ce poate fi oare mai înălțător decît aceasta?

Ca medic de circumscripție răspund de starea sanitar-veterinară a efectivelor de animale din satele Dragalina, Ștefan Vodă și Drajna. Se știe însă că pentru a avea efective de animale valoroase, productive, este nevoie nu numai de măsuri sanitar-veterinare, ci și de măsuri zootehnice, de o bună îngrijire și furajare. Tocmai de aceea, din prima zi de lucru în cadrul circumscripției, mi-am dat seama că menirea mea este, pe lîngă apărarea sănătății animalelor, și aceea de a-i îndruma pe colectiviști să îngrijească și să furajeze bine animalele, de a lupta pentru introducerea în practica gospodăriilor colective a celor mai noi metode zootehnice.

Desigur că e greu să rezumi în cîteva rînduri întreaga activitate desfășurată de-a lungul cîtorva ani în cadrul a trei gospodării colective. Voi aminti însă cîteva acțiuni întreprinse care au avut darul să ducă la creșterea valorii zootehnice a animalelor, la mărirea productivității lor.

În ce privește măsurile sanitar-veterinare, am căutat să duc o acțiune de prevenire și combatere a principalelor boli infecto-contagioase cu răspîndire mare, cum ar fi febra aftoasă, bruceloza, tuberculoza, antraxul, rujetul și pesta porcină, pseudo-pesta aviară etc. Prin controale serologice periodice, vaccinări, tuberculinări, aplicarea de tratamente adecvate, am reușit în bună măsură să contribui la reducerea mortalității la animalele gospodăriilor colective. De asemenea, în ultima vreme, pentru continua îmbunătățire a raselor de animale, i-am îndrumat pe colectiviști să folosească cu încredere însămînțările artificiale. În prezent, în gospodăriile colective din Dragalina și Ștefan Vodă se aplică cu succes această metodă în sectorul ovin. Tot astfel, la cursurile zootehnice pe care le-am ținut în gospodării, i-am îndemnat pe lucrătorii din fermele de animale să aplice o furajare rațională, indicînd rații echilibrate în funcție de producția și greutatea corporală a animalelor. O măsură nouă care în ultimii ani a început să se aplice în gospodăriile din raza circumscripției este și alăptarea vițeilor la biberon și găleată, metodă care duce la creșterea unui tineret taurin viguros, capabil să asigure o bună prăsilă.

Toate aceste măsuri, și altele care nu au fost amintite, au dus la o permanentă îmbunătățire a efectivelor de animale în gospodăriile colective din raza circumscripției. Drept urmare, gospodăria colectivă din Dragalina a obținut în 1961 o producție de lapte de 1.970 litri pe cap de vacă furajată, cu circa 1.000 de litri mai mult decît obținuse cu doi ani în urmă, iar gospodăria din Ștefan Vodă a realizat anul acesta 46 de litri de lapte pe cap de oaie. Producții din ce în ce mai mari s-au obținut și se obțin și de la celelalte specii de animale, ceea ce dă posibilitatea gospodăriilor să vîndă statului cantități tot mai sporite de produse animale, să obțină venituri bănești tot mai însemnate.

Convins de frumusețea și utilitatea muncii mele, voi depune și de aici înainte toate eforturile pentru a contribui într-o măsură și mai mare la dezvoltarea sectorului zootehnic și mărirea productivității animalelor gospodăriilor colective, răspunzînd în felul acesta încrederii pe care ne-o acordă partidul și statul nostru nouă, cadrelor de specialiști din agricultură.

Dr. GEORGE STATE
medic veterinar la circumscripția Dragalina

Sprijinul inginerilor mecanici

În activitatea lor, gospodăriile colective din raionul Călărași primesc un sprijin prețios și din partea inginerilor mecanici din S.M.T. Deosebit de lucrările din cîmp, care se execută sub directa conducere a inginerilor mecanici, aceștia ajută gospodăriile colective și la mecanizarea unor munci din sectorul zootehnic.

— În ultima vreme am urmărit ca gospodăriile colective din raza noastră de activitate, spunea tov. Ion Năstase, directorul S.M.T.-ului Cuza Vodă, să fie asigurate cu apă din belșug. Acest lucru nu se putea realiza decît numai prin mecanizarea operațiilor. Inginerul nostru mecanic șef, Eugen Frecăuțeanu, a ajutat în mare măsură pe colectiviștii din gospodăria colectivă „1 Mai" la amenajarea unei instalații complete de alimentare cu apă. Astfel, gospodăria dispune de o casă de pompe și un castel de apă. De aici, apa este adusă prin conducte la fiecare grajd în parte, la maternitatea de scroafe și la îngrășătoria de porci.

Într-un stadiu avansat sînt și lucrările de alimentare cu apă de la gospodăria colectivă din Ștefan Vodă. După indicațiile inginerului mecanic Eugen Frecăuțeanu, aici a fost montat atît motorul cît și compresorul pentru pompa de apă sistem „mamut". Castelul de apă a fost improvizat dintr-un bazin cu o capacitate de 30 de tone. În prezent se lucrează la instalarea țevilor de conducere a apei spre grajduri.

În gospodăriile colective „C. Pavliuc" din Mircea Vodă și „8 Mai" din Fleva, efortul fizic a fost redus considerabil prin instalarea a 3 pompe cu curea. După cum spunea inginerul Frecăuțeanu, în aceste unități s-a prevăzut ca în viitorul apropiat să se facă instalații de alimentare cu apă cu pompe sistem „mamut", pompe care s-au dovedit a da rezultate foarte bune.

1.000 de păsări la 100 de hectare

Este vorba de însuflețirea cu care Virgil Caragiale luptă pentru dezvoltarea sectorului avicol în gospodăria în care lucrează. Cu un an în urmă, cînd a venit ca inginer zootehnician la Ștefan Vodă, gospodăria de aici n-avea nici mai mult nici mai puțin decît 658 de păsări.

— Păi bine fraților, le-a spus inginerul colectiviștilor într-o adunare generală ținută la sfîrșitul anului trecut, nu-i o rușine pentru o gospodărie așa de mare ca a noastră să crească așa de puține păsări? Cu posibilitățile pe care le avem putem crește în gospodărie nu o mie-două, ci zeci de mii de orătănii.

— Creștem, creștem, au răspuns colectiviștii, dar cum?

— Cînd există voință, le-a răspuns inginerul, soluțiile se pot găsi.

Și într-adevăr, s-au găsit. Ce-a propus atunci inginerul? Să se amenajeze un incubator tip-cameră după modelul văzut de el la gospodăria colectivă din Ceacu, să se reamenajeze puiernițele existente, care nu prezentau condiții bune de încălzire, să se construiască o altă puierniță nouă și o hală.

Gospodăria a amenajat în iarna trecută nu una, ci două camere-incubator cu o capacitate totală de 13.000 de ouă. S-au făcut sobe în puiernițele existente, s-au început în primăvară noi construcții pentru sectorul avicol. N-a fost uitată nici problema cadrelor de îngrijitori. Inginerul a ținut cursuri cu colectivistele care urmau să devină crescătoare de păsări. O dată pregătite toate condițiile, au fost puse în funcție incubatoarele. În trei serii, gospodăria a scos de la incubatoarele proprii 28.700 de pui, pe care i-a crescut. Aceasta înseamnă peste 1.000 de păsări crescute la suta de hectare cerealiere. O parte din pui au fost valorificați. Alții urmează să se valorifice de acum înainte. 5.000 de puicuțe și cocoși s-au reținut pentru matcă. Puicile din prima serie ieșită de la incubator au început deja să ouă. Creșterea păsărilor, acest sector care nu cu multă vreme în urmă era aproape inexistent în gospodăria colectivă din comuna Ștefan Vodă, va aduce anul acesta gospodăriei un venit bănesc de circa 200.000 lei.

— Succesul, ne spunea tovarășul Gheorghe Oprea, președintele gospodăriei, se datorește în bună parte inginerului nostru zootehnician. În permanență se preocupă de acest sector. Este o pasiune a dînsului. La anul, avîndu-i sprijinul, vom crește un număr și mai mare de păsări.

V. POMPILIU

„Mulțumim pentru ajutorul acordat"

Cu toată vremea neprielnică din acest an, noi am dobîndit o producție medie de 1.700 kg. grîu la ha. Și la porumb, cultură a cărei recoltare este pe sfîrșite, vom obține o producție bună. Rezultate bune a înregistrat gospodăria noastră și în alte sectoare. Din capul locului trebuie să arătăm că dobîndirea tuturor succeselor este strîns legată de activitatea inginerului Nicolae C. Florea, agronomul nostru.

Lucrează în gospodăria noastră colectivă încă din 1954, de îndată ce a ieșit de pe băncile facultății. El ne-a învățat întotdeauna cum să muncim mai bine pămîntul pentru a scoate de pe el rod cît mai bogat. Cu toții ne aducem aminte bunăoară, cum în anii din urmă aruncam gunoiul la rîpă, la marginea satului. Inginerul Florea ne-a sfătuit să-l împrăștiăm pe cîmp. În ultimii ani, fertilizării pămîntului îi acordăm o atenție deosebită, administrînd în medie cîte cel puțin 20 de tone gunoi de grajd la hectar.

Inginerul Florea ne-a învățat cum să scoatem rod tot mai bogat de pe urma amplasării juste a solelor pe culturi, a rotației culturilor. Vechii practici dăunătoare de a cultiva an de an aceeași cultură pe aceleași terenuri, sau în cel mai bun caz alternanței grîului după porumb, noi i-am pus capăt.

La cultura porumbului, înainte vreme ne țineam după o zicală din bătrîni, aceea că „rarul umple carul". Porumbul, semănat într-un teren zgîriat de plugurile trase de cîte o pereche de cai costelivi, rărițat, cu o densitate mică la ha, nu ne dădea decît o producție mică la ha. Cum putea de altfel să producă mai mult dacă-i aplicam o astfel de „agrotehnică"? Prin rărițat, ne spunea inginerul Florea, distrugeți rădăcinile plantei, măriți suprafața de evaporare a apei. Cu totul altfel stau lucrurile în prezent. Arătura adîncă de toamnă făcută cu tractoarele la aproape 40 cm. adîncime, lucrările cu sapa rotativă, cele 3-4 prașile mecanice, folosirea semințelor de hibrizi productivi și care se adaptează condițiilor noastre de climă și sol, cît și densitatea optimă — toate acestea ne ajută să dobîndim producții tot mai sporite. Cît privește densitatea la hectar, noi asigurăm în medie cîte 35.000 fire recoltabile la porumbul pentru boabe și cîte 40.000 fire la cel pentru siloz.

Soiuri de mare productivitate folosim și la cultura grîului. Întreaga suprafață a fost însămînțată anul trecut, ca și în această toamnă, de altfel, numai cu semințe din soiurile Bezostaia, Skorospelka, Triumph și Nr. 301.

Succesele dobîndite de gospodăria noastră sînt strîns legate de cele învățate de toți colectiviștii în cadrul cursurilor agrozootehnice de iarnă. La aceste cursuri, inginerul Florea ne-a învățat, printre altele, cum se face organizarea și normarea muncii în gospodăria colectivă, despre sol și lucrările lui, despre sămînță și semănat, reglarea mașinilor, combaterea dăunătorilor și multe altele. În cadrul cursurilor de iarnă am avut și un cerc vitipomicol. Aici am învățat pentru prima dată cum se fac lucrările solului în vie, tăierile în via pe rod, vinificația, cultura arborilor fructiferi etc. Azi ne mîndrim cu o vie nobilă pe 27 ha. și cu o livadă de 10 ha. caiși și piersici.

În toate acțiunile noi ce se întreprind în gospodăria noastră, inginerul Florea este printre cei dintîi care vine cu priceperea sa și ne lămurește acolo unde mai bîjbîim. O îndrumare concretă urmată de un control eficace și riguros, iată „secretele" succesului muncii inginerului Florea, succesele noastre, ale colectiviștilor. În prezent, gospodăria noastră, care nu are nici 2.000 de ha. ca suprafață, dispune de un fond de bază de circa 4,5 milioane lei, revenind peste 200.000 lei la suta de hectare. Urmînd în continuare sfaturile și îndemnurile inginerului Nicolae C. Florea, căruia-i mulțumim pentru tot ajutorul ce ni-l dă zi de zi, sîntem siguri că în anii viitori vom obține rezultate și mai bune în privința producțiilor, a consolidării economico-organizatorice a gospodăriei.

ANDREI APOSTOL, DUMITRU BARAC, GHEORGHE MANDACHE, NICU IONESCU și GHEORGHE MITU
colectiviști din gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu", satul Călărașii Vechi

Membru în consiliul agricol raional

Pe inginerul Gheorghe Predescu, agronomul gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, l-am găsit pe seară la frumoasa casă de cîmp a mecanizatorilor brigăzii a VI-a de la S.M.T.-ul din comună. Anunțase pe șeful brigăzii să trimită peste noapte un tractor la gară să ridice un discuitor ce fusese repartizat de conducerea S.M.T.-ului acestei brigăzi.

— Avem create toate condițiile ca cel mai tîrziu la data de 20 octombrie să încheiem însămînțarea grîului de toamnă pe cele 1.070 ha, îmi spuse inginerul Predescu. Acum sîntem pe terminate cu recoltatul porumbului. Cu tot timpul neprielnic scoatem totuși peste 2.000 kg boabe la ha. Această producție este rodul muncii entuziaste a mecanizatorilor din cele 2 brigăzi de tractoare, ca și a colectiviștilor noștri. Arătura adîncă, prașilele repetate (mecanice și manuale), îngrășămintele și sămînța de soi și-au spus după cum se vede cuvîntul cu tărie.

— Dar la celelalte culturi ce producții ați realizat?

— Și mai bune ca la porumb. La grîu, de pildă, față de planul de 1.550 kg. am obținut 1.800 kg în medie la ha. De pe un lot semincer de 10 ha cultivat cu soiul sovietic Bezostaia, am scos cîte 2.600 kg. grîu la ha. Floarea-soarelui ne-a dat în medie 1.600 kg. sfecla de zahăr 23.000 kg., iar orezul peste 5.000 kg la ha, cu 1.500 kg peste prevederile planului.

Inginerul Gheorghe Predescu măsurînd cu metrul-ruletă dimensiunile unor exemplare medii de sfeclă de zahăr.

Din discuția purtată cu inginerul Predescu am aflat că muncește aici din primăvară, venind de la sfatul popular raional. „Aici, în mijlocul colectiviștilor, mi-am găsit adevărata vocație" — îmi spunea. El este și membru în consiliul agricol raional. În această calitate se îngrijește de bunul mers al treburilor nu numai în gospodăria în care muncește, ci și în restul unităților agricole din raion. Într-una din ședințele sale, bunăoară, consiliul agricol raional a hotărît să se defrișeze, pentru a fi redată agriculturii, o suprafață de 660 ha de arbori izolați și arborete din baltă de la punctul „Melcu" și din pădurea Floroaica. Lemnul rezultat va fi folosit de gospodăriile colective la ridicarea diferitelor construcții, cît și pentru foc. Lucrările de defrișări vor începe mai intens imediat ce se vor termina lucrările de recoltări și însămînțări. Inginerul Predescu este un înflăcărat susținător al acestei acțiuni.

Tot în calitatea sa de membru în consiliul agricol raional, inginerul Predescu se interesează și ajută comitetul executiv al sfatului popular comunal în executarea diferitelor lucrări de interes obștesc. Bunăoară, în curînd se va termina electrificarea comunei, care va fi racordată la rețeaua de înaltă tensiune. În acest scop au fost aduși stîlpii necesari, care au și început a fi plantați. În comună există un vechi dispensar, a cărei clădire nu mai corespunde cerințelor; acesta va fi demolat și se va trece la ridicarea unui dispensar nou, prevăzut, cu casă de naștere, baie etc. De asemenea, în comună se va ridica un frumos cămin cultural, prevăzut cu bibliotecă, sală de lectură, cinematograf etc. Pentru noile construcții au și fost asigurate o parte din materialele necesare, printre care întreaga cantitate de cărămidă. De toate aceste proiecte și înfăptuiri este legat și numele inginerului Predescu.

...La înapoiere în comună, printre fascicolele luminoase ale tractoarelor din schimbul de noapte care lucrau la arat, vedeam chipul zîmbitor al omului îndrăgostit de meseria pe care și-a ales-o.

I. LEȘEANU

Vizita în India a solilor poporului romîn

(Urmare din pag. 1)

Sarvapalli Radhakrishnan, s-a apropiat de microfon și a rostit un cuvînt de bun sosit.

Sîntem fericiți, a spus președintele Indiei, DR. SARVAPALLI RADHAKRISHNAN, **să vă avem pe dv. și persoanele care vă însoțesc în mijlocul nostru. Din vizita pe care ați întreprins-o într-un număr de orașe din India v-ați putut da seama de stima adîncă și bunăvoința pe care poporul nostru o nutrește pentru dv. și țara dv.**

Noi dăm o înaltă apreciere luptei dv. curajoase pentru libertate și străduințelor pe care le depuneți pentru a îmbunătăți condițiile sociale și economice în țara dv. Ați obținut, într-un timp foarte scurt, succes în sarcina pe care v-ați propus-o. Prețuim interesul pe care îl manifestați și ajutorul pe care îl acordați în dezvoltarea industriei noastre petroliere.

Contactele personale contribuie la întărirea relațiilor de prietenie între popoare. Sînt sigur că dv., primul ministru al țării dv., și ministrul de externe, precum și persoanele care vă însoțesc, veți considera vizita dv. la noi plăcută și folositoare și sper că această vizită va strînge legăturile dintre noi. Din toată inima, fiți bine venit, domnule președinte.

Răspunzînd, TOVARĂȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ a spus:

Vă mulțumim sincer pentru caldele cuvinte adresate nouă și poporului romîn. Permiteți-mi să vă transmit dv. și prin dv. locuitorilor capitalei Indiei prietene, marelui popor indian, salutul nostru cald din partea Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, a guvernului Republicii Populare Romîne și a poporului romîn.

Vă sîntem recunoscători pentru amabila invitație de a vizita marea și frumoasa dv. țară, de a avea convorbiri prietenești cu conducătorii Indiei, de a lua cunoștință de realizările poporului indian, de năzuințele sale de progres și o viață mai bună. Sîntem convinși că prilejul de a avea noi întrevederi cu oamenii de stat ai Indiei va deschide noi posibilități pentru dezvoltarea multilaterală a relațiilor și colaborării dintre popoarele și țările noastre.

Locurile vizitate pînă acum au lăsat asupra noastră impresii puternice, de neuitat. Aș vrea să mulțumesc pentru atenția cu care am fost înconjurați și primirea deosebit de prietenească pe care ne-au făcut-o nouă, reprezentanți ai poporului romîn, persoanele oficiale și populația orașelor Bombay, Bangalore, Agra.

Dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre se bazează pe interesele comune ale construcției pașnice. Fie ca această prietenie să se dezvolte spre binele nostru comun, spre binele păcii în întreaga lume.

În încheiere, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adresat urări pentru prietenia romîno-indiană, pentru pace în întreaga lume.

De la aeroport, străbătînd Bulevardul Păcii, arteră principală a capitalei Indiei, coloana de mașini oficiale s-a îndreptat spre reședința președintelui Republicii India, unde sînt găzduiți oaspeții romîni în timpul șederii la Delhi.

Capitala Indiei cuprinde două părți: Old Delhi (Vechiul Delhi), cu o populație de 2 600 000 de locuitori, care are aspectul tipic al aglomerărilor urbane din India, și New Delhi, (Noul Delhi) cu 260 000 de locuitori, în care se află diversele instituții oficiale, palatele de reședință ale înalților demnitari, precum și numeroase grădini.

Clădirea de reședință a președintelui Republicii India este construită din piatră roșie, cu coloane în stil antic, cu cupola în forma templelor budiste. În momentul cînd tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu dr. Sarvapalli Radhakrishnan au sosit la reședință, alături de drapelul portocaliu-negru al președintelui Republicii India s-a înălțat și drapelul roș-galben-albastru al Republicii Populare Romîne.

În piața din fața reședinței, încadrată de clădirile diferitelor ministere, se aflau zeci de mii de oameni care au făcut o primire entuziastă conducătorilor de stat romîni. Pe aleea de la intrarea reședinței pe o distanță de mai bine de 1 kilometru, alți numeroși locuitori ai capitalei Indiei au salutat pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer, manifestînd pentru prietenia romîno-indiană. De la intrarea în piață și pînă la reședință convoiul de mașini a fost escortat și de o unitate de lăncieri călare din garda președintelui.

În cursul zilei, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au făcut o vizită președintelui Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan.

După-amiază, conducătorii de stat romîni au avut convorbiri cu primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru.

Seara, președintele Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan a oferit un dineu în cinstea oaspeților romîni.

Noi mașini în agricultura sovietică

În ultimii ani marea industrie sovietică a produs noi mașini agricole care asigură mecanizarea complexă a proceselor de producție în sovhozuri și colhozuri.

Pe întinsele cîmpii ale republicilor unionale, în stepele Ucrainei și ale Kazahstanului, noua tehnică sovietică își spune cuvîntul în obținerea unor recolte de milioane de puduri de cereale, de sfeclă de zahăr și bumbac, de fructe și legume, contribuind la îndeplinirea măreţului program al construirii comunismului.

Lucrătorii din sovhozurile și colhozurile din regiunile pămînturilor desțelenite au primit în ultimii ani numeroase mașini agricole noi: tractorul pe șenile „T-140", tractorul de mare viteză „T-75", secerători cu mari lățimi de lucru, uriașe instalații de selectat semințe, combine din cele mai moderne și alte numeroase mașini.

La Expoziția permanentă de la Moscova, zilnic apar noi și noi mașini produse de industria unională precum și de cea a Republicilor sovietice. Printre acestea se numără tractorul „MTZ-5 M", „T-28", „DT-20" și alte tipuri modernizate, însoțite de o largă gamă de mașini și instalații menite să execute lucrări din cele mai complexe de transport, încărcat și descărcat, de administrarea îngrășămintelor și combaterea dăunătorilor, pentru cultura plantelor tehnice și a cerealelor.

Aceasta este tehnica actuală; pe cîmpurile de experiență însă, se verifică mașini mai perfecționate, cu indici tehnici superiori, care în scurt timp vor ieși din uzine și se vor împrăștia pe întinsele cîmpii ale Uniunii Sovietice.

A fost timpul cînd mecanizatorii numeau tractoarele „S-80" și „DT-54" „uriașul stepei". Într-adevăr, aceste mașini au servit cu succes agricultura sovietică, cu ajutorul lor s-a făcut desțelenirea și s-a lucrat pămîntul timp îndelungat. Dar acestea sînt tractoare de mică putere față de noile tractoare aflate în fabricație.

În primii ani ai puterii sovietice, din însărcinarea lui V. I. Lenin, muncitorii uzinei „Putilov" au construit primul tractor sovietic. Acum muncitorii uzinelor „Kirov" din Leningrad, au elaborat și au trimis în experimentare, traducînd în viață directivele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., tractorul pe roți de 220 C.P. Acesta lucrează cu plugul purtat cu 8 corpuri, lăsînd în urma sa o fîșie arată de 3 metri lățime. La capătul parcelei întoarcerea se face într-un cerc de 6 metri. Aceasta e posibil prin faptul că partea din față și cea din spate a tractorului sînt unite între ele prin articulații, ceea ce ușurează manevrarea lui. „Atîta namilă și o întorci la fel de ușor ca pe autoturismul Volga sau Moskvici", spunea tractoristul Bogdanov.

Tractorul are o gamă lărgită de viteze. El poate merge în sarcină cu viteză de 40 km./oră. Noul tractor nu numai că e o mașină de mare putere, dar este prevăzut cu dispozitive care permit acționarea diferitelor mașini agricole purtate sau tractate. Este echipat, de asemenea, cu instalație hidraulică la schimbător, pentru vitezele principale. În ce privește confortabilitatea, tractorul are ventilator pentru aerisire în cabină, calorifer pentru încălzire pe timpul iernii, scaunul tractoristului e asemănător unui fotoliu.

În urma experiențelor de producție făcute cu noul tractor, productivitatea muncii crește de 2,5—3 ori, pentru executarea lucrărilor fiind necesare mai puține tractoare, și în același timp și cadre mai puține.

Tehnica sovhozurilor și colhozurilor s-a îmbogățit, de asemenea, cu o serie de mașini de mare productivitate pentru recoltarea cerealelor și strîngerea mecanizată a paielor. Astfel de mașini sînt vindroverele „JVN-6", „JVN-10" și „JVN-15", care lucrează în agregat cu combina „SK-3" și „SK-4"; mașina pentru strîns căpițe „KNU-11", mașina de clădit stoguri „SNU-0,5", combina „SK-3" cu tocătoare pentru tocatul paielor și altele.

De asemenea, sovhozurile și colhozurile s-au îmbogățit și cu o serie de noi mașini și instalații pentru prelucrarea furajelor precum și cu instalații moderne pentru combinatele de creșterea păsărilor și animalelor.

Ca întotdeauna, puternica industrie sovietică dă agriculturii un temeinic sprijin tehnic pentru ca aceasta să îndeplinească sarcinile mărețe trasate de Programul P.C.U.S. În ceea ce îi privește pe mecanizatorii din țara noastră ei privesc cu sinceră admirație uriașul avînt al construcției de mașini agricole din Uniunea Sovietică.

Ing. M. NICOLA
din Trustul S.M.T.

Plantarea de toamnă a pomilor

(Urmare din pag. 1)

Totodată la pomii plantați din toamnă pămîntul din groapă se așează în cursul iernii, stabilindu-se astfel un contact strîns între rădăcini și particulele de sol. În asemenea condiții pomii încep să crească primăvara, de îndată ce temperatura din sol permite.

Plantarea pomilor în primăvară se face cu multă întîrziere, numai după ce se svîntă pămîntul din livadă. În acest anotimp bîntuie deobicei vînturi puternice care provoacă uscarea excesivă a solului. Deoarece după plantarea de primăvară a pomilor pămîntul din zona rădăcinilor rămîne încă mult timp înfoiat, aerul încălzit pătrunde prin goluri și provoacă uscarea rădăcinilor; ca urmare, pomii plantați în primăvară se prind în proporție relativ mică.

În afară de factorii enumerați mai sus, plantarea de toamnă a pomilor se preferă și pentru faptul că această lucrare se execută într-o epocă cînd brațele de muncă din gospodării sînt mai puțin ocupate în sectorul agricol.

Pentru obținerea unor livezi încheiate trebuie să se folosească numai material săditor de prima calitate, iar plantarea să se facă în condiții optime.

Un pom este considerat bun pentru plantat atunci cînd are 4—5 rădăcini de 25—30 cm lungime, trunchiul drept și destul de îngroșat, scoarța netedă și lucioasă, fără răni sau pete provocate de boli, fără mușchi sau licheni, iar coroana completă, formată din 3—5 ramuri.

La procurarea pomilor gospodăriile trebuie să țină neapărat seama de lucrările privind raionarea pomiculturii, în sensul ca să planteze speciile și soiurile prevăzute în sortimente și numai în proporțiile stabilite pentru regiunea respectivă.

În gospodăriile agricole socialiste pomii se plantează în teren desfundat la adîncime de cel puțin 60 cm. În asemenea cazuri gropile pentru plantat se fac numai atît de mari ca să încapă rădăcinile.

În gospodăriile unde nu există posibilități pentru desfundarea terenului la adîncimi mari, terenul se ară pînă la 25—30 cm adîncime, iar pentru plantarea pomilor se fac gropi de 80—100 cm în diametru și de cel puțin 70—80 cm adîncime. Cu cît subsolul este mai sărac în substanțe nutritive, cu atît gropile se fac mai în față și invers, cu cît terenul este mai fertil, cu atît și gropile se fac mai adînci. Cu ocazia facerii gropilor pămîntul rezultat din prima cazma se așează într-o parte, iar restul în alta.

Gropile se fac cu 30—40 zile înainte de plantare, pentru ca să se acumuleze în ele apa din ploi; cu 2—3 săptămîni înainte de plantare, în mijlocul gropii se bate un tutore și se trage în groapă pămîntul rezultat din prima cazma. În felul acesta pînă la plantare se asigură așezarea pămîntului în groapă.

Pomii se plantează nici prea adînc, nici prea în față cu rădăcinile afară, ci în așa fel ca gîtul rădăcinilor (coletul) să fie la nivel cu suprafața pămîntului.

Înainte de plantare rădăcinile pomului se fasonează; în acest scop se taie cu un cosor sau cu un briceag bine ascuțit în așa fel ca tăietura să fie pieziș și să privească în jos. Rădăcinile întregi și sănătoase nu se taie.

Pomul se așează în groapă în poziție verticală lîngă tutore, cu coletul la nivelul solului, iar între rădăcini se așează pămînt mărunt luat cu cazmaua din stratul arabil din jurul gropii. După aceea se așează în 2—3 rînduri pămînt și peste rădăcini, în straturi de 10—15 cm grosime și se bătătorește. Bătătorirea pămîntului în groapă se face cu picioarele începînd de la margine spre trunchi.

După acoperirea rădăcinilor, în copca realizată după plantare, se toarnă 3—4 găleți de apă. Udatul este necesar atît pentru a pune pomul în condiții normale de umiditate cît mai ales pentru asigurarea unui contact strîns între pămînt și rădăcini. În acest fel, în lipsa golurilor de aer, rănile de pe rădăcini se vindecă într-un timp mai scurt, fapt care asigură prinderea pomilor.

În regiunile de dealuri pentru plantarea pomilor se folosesc deobicei solurile sărace de pe pante. Pentru asigurarea unei creșteri normale a pomilor, este necesară aplicarea îngrășămintelor o dată cu desfundatul terenului sau la plantare. În primul caz se folosește cantitatea de 25—40 tone la hectar. În cazul al doilea se folosește la fiecare groapă cantitatea de 8—12 kg gunoi bine descompus, la care se mai adaugă 50—60 g superfosfat și 25—35 g sare potasică.

La 2—3 săptămîni după plantare, trunchiul pomilor se leagă de tutore; pentru prevenirea roaderii, între trunchi și tutore se așează un șomoiog de paie sau talaj. Înainte de începerea înghețului, în jurul pomului se face un mușuroi pentru apărarea rădăcinilor de îngheț în cursul iernii. Mușuroirea se poate face și mai înainte.

Pentru a preveni pagubele provocate de iepuri, imediat după plantare, trunchiurile pomilor și ramurile principale de schelet (la pomii pitici) se învelesc cu trestie, tulpini de floarea soarelui sau de cînepă, cu șipci sau cu hîrtie de ambalaj.

Ținînd seama de mărețele sarcini ce stau în fața sectorului pomicol precum și de rentabilitatea sectorului pomicol ca ramură de producție, gospodăriile agricole socialiste, vor lua din timp toate măsurile de ordin organizatoric și tehnic pentru executarea plantării pomilor în această toamnă la nivel tehnic superior, în vederea asigurării unor plantații durabile.

ȘTIRI EXTERNE

Lucrările celei de a 17-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U.

Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Romîne, a luat cuvîntul la ședința din seara zilei de 16 octombrie, a celei de a 17-a sesiuni, amintind de la început poziția consecventă a R. P. Romîne în favoarea încetării tuturor experiențelor nucleare în toate mediile și pentru totdeauna. El a scos în evidență că dezbaterile generale și discuțiile din Comitetul Politic arată că majoritatea delegaților se declară pentru rezolvarea problemei în ansamblu în conformitate cu cerințele tuturor popoarelor.

Mircea Malița a subliniat, printre altele, că se impune necesitatea de a nu se mai amîna rezolvarea problemei suspendării experiențelor nucleare. Delegația romînă — a arătat el — acordă întregul său sprijin propunerii Uniunii Sovietice de a se încheia un acord internațional cu privire la interzicerea experiențelor cu arme nucleare în atmosferă, în Cosmos și sub apă, concomitent cu asumarea obligației de a nu se proceda la efectuarea unor experiențe în subteran.

Angolezii continuă lupta pentru alungarea colonialiștilor

Pe zi ce trece, insurgenții din Angola dau lovituri tot mai grele trupelor colonialiștilor portughezi. Mai bine organizați și înarmați ca la începutul răscoalei, angolezii au dovedit că sînt capabili să continue lupta și să se mențină încă foarte mult timp.

Guvernul dictatorului Salazar, care are în Angola o armată de 40.000 de soldați portughezi, intenționează, în ciuda protestelor unanime, să continue politica de reprimare cruntă a poporului angolez. Colonialiștii portughezi, văzînd că le fuge pămîntul de sub picioare, intenționează să recurgă la bombe cu napalm pe scară largă împotriva forțelor populare angoleze răsculate.

Patrioții sud-vietnamezi doboară avioanele militare americane folosite împotriva lor

În luptele pentru independența țării, desfășurate în zilele de 15 și 16 octombrie, patrioții sud-vietnamezi au doborît două avioane militare americane. Forțele militare aeriene ale S.U.A. dispun în Vietnamul de sud de o escadrilă de avioane militare de tip „T-28".

Imperialiștii nord-americani caută pe toate căile să înăbușe lupta dreaptă a poporului din Vietnamul de sud, folosind împotriva patrioților sud-vietnamezi și elicopterul cu reacție de tip „XB-1". Cu toate acestea, dușmanii poporului sud-vietnamez nu vor reuși să stăvilească iureșul luptei de eliberare, din ce în ce mai crescînd.

Un nou succes al forțelor progresiste din Brazilia

De curînd au avut loc alegeri parțiale în Brazilia. În majoritatea circumscripțiilor electorale, forțele progresiste au obținut un însemnat număr de voturi. În statul Guanabara, de pildă, candidatul Partidului Muncii la postul de deputat federal, Leonel Brizola, a obținut un număr dublu de voturi față de candidatul de dreapta, Amaral Netto.

Rezultatul alegerilor din Guanabara subliniază în primul rînd înfrîngerea zdrobitoare a dolarului.

Situația din R.A. Yemen

În tînăra republică, întregul popor yemenit respinge la frontiere atacul trupelor străine. Armata tinerei republici a izgonit pe mercenari în fruntea cărora se aflau ofițeri saudiți și iordanieni, capturînd armamentul lor și alungîndu-i de la frontiere în interiorul Arabiei Saudite.

După cum reiese din comentariul făcut ziarului sovietic „Izvestia" de către președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Arabe Yemen, Abdallah As Sallal, în est trupele yemenite desfășoară ofensiva împotriva trupelor pe care le-a concentrat și înarmat șeriful Beihanului, guvernatorul protectoratului britanic Beihan, în vederea atacării frontierelor R. A. Yemen. Mercenarii sînt înarmați cu armament greu englez primit din colonia Aden.

R. P. UNGARĂ

Terenuri nisipoase cultivate cu legume

Pe solurile nisipoase de calitate inferioară ale unei ferme experimentale din regiunea Budapestei se experimentează de 3 ani, cultivarea ardeiului cu ajutorul îngrășămintelor minerale lichide. Se aplică un nou procedeu de alimentare a pămîntului cu apă și îngrășăminte, care a dovedit că pe solurile nisipoase, de cea mai inferioară calitate, se pot obține rezultate remarcabile fără a folosi îngrășăminte naturale. Plantele hrănite numai cu aceste soluții au dat aceeași cantitate sau chiar o cantitate ceva mai mare de fructe decît acelea cultivate pe un teren fertilizat cu 1.000 chintale de îngrășăminte organice la un hold.

Noua metodă este mult mai economicoasă și mult mai ușor de aplicat: substanța hrănitoare este dizolvată în apa cu care se udă pămîntul. Experiențele și calculele prealabile dovedesc că ardeiul cultivat după această metodă asigură obținerea unui venit cu 10.000 forinți mai mult la hold.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii